EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 21.12.2005
COM(2005) 671 galīgā redakcija

2005/0278 (CNS)
2005/0279 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES REGULA

par bioloģisko lauksaimniecību un bioloģiskās lauksaimniecības ražojumu marķēšanu

Priekšlikums

PADOMES REGULA,

ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 2092/91 par lauksaimniecības produktu bioloģisku ražošanu un norādēm par to uz lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem

(iesniegusi Komisija)

PASKAIDROJUMA RAKSTS

POLITIKAS PAMATNOSTĀDNES

Bioloģiskā lauksaimniecība

1. Pirmo bioloģiskās lauksaimniecības un produktu ražošanas sistēmu Kopienā izveidoja Padome 1991. gadā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 2092/91. Ir pagājuši vairāk nekā desmit gadi, un bioloģiskā lauksaimniecība un produktu ražošana ir būtiski attīstījusies, tāpēc Komisija ir uzsākusi šīs sistēmas pārskatīšanu, pamatojoties uz iegūto pieredzi.

2. Kopš Regulas pieņemšanas 1991. gadā bioloģiskā lauksaimniecība ir pieredzējusi iespaidīgu pieaugumu, un lielākajā daļā dalībvalstu bioloģiskās lauksaimniecības nozares ieguldījums arvien pieaug. Saskaņā ar jaunākajiem statistikas datiem 149 000 saimniecību ir sertificētas kā bioloģiskās lauku saimniecības vai kā lauku saimniecības, kas ir pārejā uz bioloģisko lauksaimniecību. Šīs saimniecības 2003. gadā veidoja 1,4 % no visām 25 dalībvalstu saimniecībām, kuras nodarbojās ar lauksaimniecību. Platība, ko aizņem sertificētas bioloģiskās saimniecības un saimniecības, kas ir pārejas periodā uz bioloģisko lauksaimniecību, 2003. gadā aizņēma 5,7 miljonus ha un 3,6 % no lauksaimniecībā izmantojamās zemes.

3. Padome Zviedrijas prezidentūras laikā 2001. gadā, ņemot vērā šo attīstību un darba rezultātus konferencēs par bioloģisko pārtiku un lauksaimniecību, kas notika Austrijā 1999. gadā un Dānijā 2001. gadā, aicināja Komisiju ierosināt Eiropas Rīcības plānu par bioloģisko pārtiku un lauksaimniecību (ERP). Rīcības plānā bija jāformulē pamatnostādnes politikas pilnveidošanai bioloģiskās lauksaimniecības jomā turpmākajiem gadiem, tādējādi nodrošinot vispārēju stratēģisko skatījumu par bioloģiskās lauksaimniecības ieguldījumu kopējā lauksaimniecības politikā.

4. Veicot sagatavošanās darbus rīcības plāna izstrādei, tika veiktas plašas konsultācijas, ieskaitot ekspertu komisiju sanāksmes, konsultācijas ar plašāku sabiedrību internetā un visbeidzot – sabiedrisko apspriešanu 2004. gada janvārī.

5. Svarīgākie secinājumi tiesību aktu jomā pēc šīm konsultācijām bija nepieciešamība noteikt skaidrākus bioloģiskās lauksaimniecības mērķus un principus, pārbaužu sistēmas integritātes nodrošināšanas svarīgums, nepieciešamība pārvarēt iekšējā tirgus darbības traucējumus, ko izraisa valstu un privātie logotipi un standarti, nepieciešamība pilnveidot un uzlabot standartus un padarīt efektīvākus importa nosacījumus.

6. Komisija ir pieņēmusi Paziņojumu par ERP 2004. gada jūnijā. ERP paredzēta 21 darbība bioloģiskās lauksaimniecības pašreizējās attīstības veicināšanai ES. Padome 2004. gada oktobra secinājumos aicināja Komisiju veicināt ERP īstenošanu ar konkrētiem pasākumiem, pārliecinoties, ka tie ir saistīti ar vienkāršošanu un visaptverošu saskaņotību, un izvirzīt priekšlikumus šajā jomā 2005. gada laikā. Faktiski vairākās darbībās ietverta grozījumu izstrādāšana Padomes Regulā (EEK) Nr. 2092/91 par bioloģisko lauksaimniecību.

7. Priekšlikumā ņemta vērā plašā sabiedriskā apspriešana, kas tika veikta pirms ERP pieņemšanas, un tas atbilst Padomes secinājumiem. Tāpat tajā ņemtas vērā daudzās dalībvalstu un ieinteresēto personu atbildes un rakstiskie iesniegumi par

Komisijas dienestu darba dokumentu „Informācija un konsultācijas par galvenajām idejām Padomes Regulas Nr. 2092/91 reformai". Minētās konsultācijas notikušas pastāvīgās komitejas un bioloģiskās lauksaimniecības padomdevēju grupas tikšanās laikā 2005. gada 26. septembrī un 5. oktobrī.

Izpēte

8. Šajā priekšlikumā iekļauto mērķu un principu izstrādē ņemti vērā rezultāti, kas iegūti izpētes projektā „Pētījums ES regulas par bioloģisko lauksaimniecību pārskatīšanai"[1]. Vēlākā darba stadijā sagatavojot sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus, Komisija ņems vērā izpētes projekta „Pētījums ES regulas par bioloģisko lauksaimniecību pārskatīšanai" un „ERP izvērtēšanas kritēriju un procedūru izveidošana"[2] gala rezultātus.

Avakultūras ilgtspējīga attīstība

9. Attiecībā uz akvakultūru priekšlikumā realizēta viena no darbībām, kas iekļauta Komisijas 2002. gada paziņojumā Padomei un Eiropas Parlamentam par Eiropas akvakultūras ilgtspējīgu attīstību[3], proti, „Regulas (EEK) Nr. 2092/91 noteikumu par bioloģisko akvakultūru harmonizācija".

Vienkāršošana un labāks regulējums

10. Mērķu, principu, marķēšanas pamatprincipu, kontroles, importa un ražošanas noteikumu definēšana un apkopošana vienuviet vienkāršākā, skaidrākā un pārskatāmākā Padomes regulā nozīmē pašreizējās normatīvo aktu sistēmas vienkāršošanu bioloģiskās lauksaimniecības jomā. Tas būtiski samazina detalizāciju Padomes regulā un ļauj samazināt turpmāku detalizāciju arī īstenošanas noteikumos. Priekšlikums arī aizstāj līdzšinējo praksi piemērot „likumdošanu, pieļaujot izņēmumus" ar pārskatāmu, stingri regulētu mehānismu, kas ļauj izmantot mazāk stingrus noteikumus (skatīt iedaļu „Elastīgums").

11. Pamatprasības, ar ko definē bioloģisko lauksaimniecību un bioloģiskās lauksaimniecības ražojumu marķēšanu, ir noteiktas šajā priekšlikumā ietvertajos principos un ražošanas noteikumos. Šo principu izmantošanai būs nepieciešami turpmāki sīki izstrādāti noteikumi, kuru satvarā būs bieži jāpieņem lēmumi, piemēram, par sastāvdaļām un vielām, ko var izmantot bioloģiskās lauksaimniecības ražojumos. Turklāt kopējās lauksaimniecības politikas pašreizējā reforma par būtiskāko atzīst kvalitatīvas produkcijas ražošanu, aizsargājot vidi, nodrošinot dzīvnieku labturību un atbilstību sabiedrības interesēm. Šie normatīvie akti tādējādi ir būtisks faktors kopējās lauksaimniecības politikas sistēmā. Tie ir arī cieši saistīti ar lauksaimniecības tirgus attīstību. Lai veicinātu lēmumu pieņemšanas procesu un turpmāk integrētu kvalitātes nosacījumus kopējā lauksaimniecības politikā un tās

---

1 EEK/2092/91 (bioloģiskā lauksaimniecība) redakcija SSPE-CT-2004-502397: Pētījums ES regulas par bioloģisko lauksaimniecību pārskatīšanai.

2 ORGAP SSPE-CT-2005-006591: Eiropas Rīcības plāns par bioloģisko pārtiku un lauksaimniecību, izvērtēšanas kritēriju un procedūru izveidošana ES Rīcības plāna bioloģiskajai lauksaimniecībai novērtēšanai.

3 Komisijas paziņojums Padomei un Eiropas Parlamentam „Stratēģija Eiropas akvakultūras ilgtspējīgai attīstībai", KOM(2002) 511 galīgais.

pārvaldības sistēmās, pašreizējā regulatīvā komiteja jānomaina ar pārvaldības komiteju.

12. Visbeidzot, kontroles noteikumi ir jāsaglabā vienkārši, ņemot vērā kopējo sistēmu Regulā Nr. 882/2004 „par pārtikas un dzīvnieku barības oficiālo kontroli”[4]. Šajā dokumentā tiek saglabāti tikai īpaši bioloģiskās lauksaimniecības noteikumi. Uz risku pamatotas pieejas piemērošana pārtikas un dzīvnieku barības oficiālā kontrolē ļaus samazināt administratīvo slogu uzņēmumiem. Sagaidāms, ka šī jaunā pieeja ļaus mērķtiecīgāk veikt kontroli jomās, kam raksturīgs lielāks risks. Tas arī ļaus uzņēmumiem, kuriem radušās ar risku saistītas iekšējās kontroles problēmas, gūt labumu no šīs uz risku pamatotās pieejas.

13. Šis priekšlikums tādējādi veicina Komisijas dažādajās vienkāršošanas iniciatīvās minētās darbības. Tas atbilst pirmajai darbībai vienkāršošanas darba programmā lauksaimniecībai un pārtikas ražošanai, kas minēta Komisijas paziņojumā „Kopienas Lisabonas programmas ieviešana: normatīvās vides vienkāršošanas stratēģija”[5]. Savukārt Komisijas paziņojumā par kopējās lauksaimniecības politikas vienkāršošanu un labāku regulējumu[6] tā ir minēta kā darbība, kas saistīta ar politiku.

PRIEKŠLIKUMS

Priekšmets, darbības joma un definīcijas

14. Priekšlikumā pilnībā aptverta „bioloģiskās lauksaimniecības” joma, nevis tikai ražojumu marķēšana. Priekšlikumā nav ietverta ēdiena sagatavošana un pārdošana gala patērētājam liela mēroga virtuvēs, piemēram, restorānos, viesnīcās, slimnīcās un ēdnīcās, kā arī bāros un kafejnīcās.

15. Attiecībā uz ražojumiem piedāvātā darbības joma attiecas uz nepārstrādātu lauksaimniecības produkciju neatkarīgi no tās gala pielietojuma, proti, uz lauksaimniecības dzīvniekiem, nepārstrādātu augkopības un lopkopības produkciju un dzīvu vai nepārstrādātu akvakultūras produkciju. Pārstrādātus lauksaimniecības ražojumus paredzēts iekļaut tādā apjomā, ciktāl tie paredzēti cilvēku vai dzīvnieku uzturam, proti, iekļaut lopbarību un pārstrādātus augkopības, lopkopības vai akvakultūras ražojumus. Priekšlikumā tādējādi ir iekļauti mērķi, principi un ražošanas noteikumi visai produkcijai, ieskaitot tādu bioloģiskās lauksaimniecības produkciju kā vīnu, akvakultūras produkciju un pārstrādātus pārtikas produktus. Sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz visiem produktiem var noteikt komitoloģijas procedūrā. Tas jo īpaši attiecas uz sīki izstrādātu noteikumu pieņemšanu vīna ražošanas jomā pēc bioloģiskās lauksaimniecības principiem, jo tas nav iekļauts pašreizējos noteikumos. Tomēr arī akvakultūrai ražošanas noteikumi tiks izstrādāti vēlāk.

16. Šajā stadijā nav paredzēta tālāka darbības jomas paplašināšana. Nav ierosināts ietvert ražojumus, kuros izmantoti nomedītu savvaļas dzīvnieku un zvejas produkti, jo tie netiek iegūti, izmantojot lauksaimniecības metodes, līdz ar to iekļaušana nebūtu saskaņota ar ieteiktajiem mērķiem un principiem. Darbības joma netiks attiecināta arī

---

[4] Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 882/2004 par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem.

[5] KOM(2005) 535 galīgais, 2005. gada 25. oktobrī.

[6] KOM(2005) 509 galīgais, 2005. gada 25. oktobrī.

uz turpmāk uzskaitītajiem ražojumiem, kas nav ietverti Eiropas Kopienas dibināšanas līguma I pielikumā, proti, uz minerālvielām, ūdeņiem, nepārtikas pārstrādātiem lauksaimniecības ražojumiem – tekstilprecēm, kosmētikas līdzekļiem un citiem rūpniecības ražojumiem.

Bioloģiskās lauksaimniecības mērķi un principi

17. Kā noteikts ERP, lai stiprinātu regulu, ir nepieciešama atbilstoša mērķu un principu definīcija. Tādēļ priekšlikumā formulēti šādi bioloģiskās lauksaimniecības mērķi:

- patērētāju interešu aizsardzība, patērētāju uzticēšanās nodrošināšana un izvairīšanās no maldinoša marķējuma lietošanas;
- bioloģiskās lauksaimniecības attīstība, vienlaicīgi ņemot vērā reģionālās atšķirības attiecībā uz klimatu, lauksaimniecības apstākļiem un bioloģiskās lauksaimniecības attīstības stadiju;
- augsta līmeņa vides, bioloģiskās daudzveidības un dabas resursu aizsardzība;
- augsti dzīvnieku labturības standarti, kas pilnībā atbilst dzīvnieka sugai raksturīgajām vajadzībām.

18. Lielākā daļa no pamatprincipiem jau eksistē un ir aprakstīti Regulas (EEK) Nr. 2092/91 pielikumos sīki izstrādātu noteikumu veidā. Priekšlikumā šie principi ir pārformulēti pantos saskaņā ar mērķiem.

19. Atbilstīgi mērķiem un principiem un labākas izpratnes nolūkā ierosinātajā pārveidotajā regulā ir paredzēti pamata „ražošanas noteikumi". Ar šiem ražošanas noteikumiem jānosaka parametri tādiem sīki izstrādātiem noteikumiem, kurus paredzēs ar Komisijas regulu.

Elastīgums

20. Priekšlikuma mērķis ir nodrošināt apstākļus, kuros nozare var attīstīties un ražot ekonomiski dzīvotspējīgā veidā saskaņā ar ražošanas un tirgus attīstības tendencēm. Tādējādi priekšlikums nodrošina zināmu stingri reglamentētu elastīgumu. Šis elastīguma nosacījums ļauj dalībvalstīm, izmantojot komitoloģijas procedūru, piemērot mazāk stingrus ražošanas noteikumus, lai ņemtu vērā vietējos klimata apstākļus, attīstības līmeni un īpašus ražošanas nosacījumus. Pamatā tas dod iespēju pārveidot pašreizējo izņēmumu daudzveidību vispārējā, stingri reglamentētā sistēmā. Atšķirībā no pašreizējās sistēmas ir skaidri noteikti izņēmumu piešķiršanā iesaistīto dalībnieku darbības nosacījumi, darbības joma un kompetences sadalījums.

Marķēšana

21. Lai turpinātu aizsargāt terminu „bioloģisks", jāsaglabā pašreizējie noteikumi par šā termina lietošanu un atsaukšanos uz to, kā arī par atvasinājumiem, deminutīviem un tulkojumiem.

22. Uz visiem ražojumiem, kas atbilst regulas prasībām, var būt ES logotips, tostarp arī uz visiem importētiem ražojumiem. Sagatavojot ERP, pēc apspriešanās ar ieinteresētajām personām un dalībvalstīm ir nolemts, ka pašlaik ES logotipam uz marķējuma nevajadzētu būt kā obligātai prasībai, jo to varētu uzskatīt par pārmērīgu EK iejaukšanos komerciālajā brīvībā citās jomās. Tomēr tajos gadījumos, kad uz ražojuma nav ES logotipa, ir ieteikts marķējumā obligāti izmantot vienkāršu

standartizētu teksta fragmentu ES-BIOLOĢISKĀ produktiem, kas ražoti Kopienā. Šīs prasības mērķis ir efektīva saziņa ar visiem uzņēmumiem pārtikas ražošanas sistēmā un ar patērētāju, apliecinot, ka ražojums atbilst vienotam ES standartam.

23. Lai saglabātu patērētāju uzticēšanos, ĢMO un to ražojumu izmantošana, kas atvasināti no ĢMO vai ražoti ar ĢMO, joprojām ir aizliegta bioloģiskajā lauksaimniecībā, kā tas ir spēkā pašreizējā regulā. Neraugoties uz to, gadījumos, ja produkcija ir nejauši piesārņota ar ĢMO, spēkā esošie bioloģiskās lauksaimniecības noteikumi neaizliedz produkciju vienlaicīgi marķēt kā bioloģisku un ĢMO saturošu. Kā paziņots ERP, priekšlikumā aizliegts izmantot terminu „bioloģisks" ražojumos, kam ir ĢMO marķējums. Visbeidzot marķēšanas slieksnim jābūt identiskam kā bioloģiskās lauksaimniecības produkcijai, tā arī citai produkcijai, ja vien sīki izstrādātos noteikumos nav paredzēti īpaši sliekšņi, piemēram, bioloģiskajā lauksaimniecībā audzētām sēklām.

24. Pašreizējos nosacījumos pieprasīts, lai lauksaimniecības ražojumā būtu vismaz 95 % bioloģiskās lauksaimniecības produkcijas, un šie nosacījumi jāpatur spēkā. Tomēr produktu kategorija, kurā pašreiz pieļaujama atsauce uz bioloģiskās lauksaimniecības metodēm sastāvdaļu sarakstā, ja ražojums satur 70–95 % bioloģiskās lauksaimniecības produkcijas, tiks izslēgta. Faktiski bioloģiskās lauksaimniecības nozare pēdējo gadu laikā ir pietiekami attīstījusies, lai šī ražojumu kategorija vairs nebūtu nepieciešama.

Kontroles pasākumi

25. Kas attiecas uz kontroli, 2006. gada 1. janvārī sāks piemērot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 882/2004 par pārtikas un dzīvnieku barības oficiālo kontroli, un tā attiecas uz bioloģisko lauksaimniecību. Īpašās prasības attiecībā uz bioloģisko lauksaimniecību jāsaskaņo ar pārtikas un dzīvnieku barības oficiālo kontroli. Tādēļ priekšlikumā pārstrādāti bioloģiskās kontroles nosacījumi, izmantojot pārtikas un dzīvnieku barības oficiālās kontroles sistēmu, ciktāl tas iespējams, lai ieviestu nepieciešamās reformas un aktualizāciju. Bioloģiskajai lauksaimniecībai raksturīgie sīki izstrādātie noteikumi paliek spēkā jaunajā bioloģiskās lauksaimniecības regulā.

26. Kā paredzēts pārtikas un dzīvnieku barības oficiālajā kontrolē, dalībvalstīm daudzgadu valsts kontroles plānā jāiekļauj visa ražošana un darbības, uz ko attiecas jaunā regula, un jāpilda savstarpējās palīdzības prasības. Par daudzgadu valsts kontroles plāniem jāziņo Komisijai, kas var pieprasīt tos papildināt un izmantot tos par pamatu Komisijas pārbaudēm. Turklāt privātās kontroles organizācijas ir jāakreditē saskaņā ar pārtikas un dzīvnieku barības oficiālās kontroles prasībām. Visbeidzot, priekšlikumā pieprasīts, lai kompetentās iestādes un kontroles organizācijas saskaņā ar „vienoto bioloģiskās lauksaimniecības koncepciju" veicinātu EK bioloģiskās lauksaimniecības standarta ieviešanu un nemazinātu tā ietekmi.

27. Lai garantētu brīvu bioloģiskās lauksaimniecības ražojumu apriti Kopienā, jāsaglabā pašreizējie nosacījumi, ar ko dalībvalstīm pieprasa uzturēt vienoto tirgu. Šajā kontekstā īpaši nozīmīgas ir pārtikas un dzīvnieku barības oficiālās kontroles prasības par privāto kontroles organizāciju obligātu akreditāciju, par taisnīgumu un izvairīšanos no interešu konflikta. Viens no galvenajiem mērķiem bioloģiskās lauksaimniecības normatīvās sistēmas reformai ir samazināt to tirdzniecības traucējumu ietekmi uz iekšējo tirgu, ko rada dažādās valsts un privātās sertifikācijas

sistēmas. Ieteiktie līdzekļi taisnīguma veicināšanai un interešu konflikta samazināšanai ir privāto kontroles organizāciju integrēšana kontroles sistēmā, veselīga konkurence kontroles organizāciju starpā un vienādu standartu atzīšana pirms sertifikācijas.

28. Attiecībā uz valsts logotipu un atbilstības zīmju piešķiršanu priekšlikumā paredzētas pilnas iespējas tos piešķirt visiem ražojumiem, kas atbilst Kopienas noteikumiem.

29. Sertifikātu, ar ko apliecina, ka noteikts uzņēmums vai konkrēta ražojuma sērija atbilst bioloģiskās lauksaimniecības principiem un noteikumiem, izsniegšana ir vispāratzīts instruments bioloģiskās lauksaimniecības ražojumu tirdzniecībā, un bieži tas ir priekšnoteikums atbilstības zīmes saņemšanai. Kompetento iestāžu vai to kontroles organizāciju, kurām kompetentās iestādes ir deleģējušas kontroles pienākumus, veiktajiem sertifikācijas pasākumiem nav nekādā veidā tieši vai netieši jāierobežo bioloģiskās lauksaimniecības produkcijas brīva aprite, tāpat nav jāietekmē brīvība sniegt pakalpojumus teritorijā, kur tiek izsniegti sertifikāti. Tādēļ sertifikācijas pasākumi ir stingrāk jāuzrauga, īpaši, ja paredzēta sertifikātu savstarpēja atzīšana un samaksas iekasēšana. Šāda kontrole jāveic, neierobežojot Līguma 43. un 49. panta piemērošanu. Attiecībā uz privāto logotipu un atbilstības zīmju piešķiršanu priekšlikumā paredzēti noteikumi, ar ko veicina to piešķiršanu ražojumiem, kuri atbilst vienādiem standartiem; kontroles organizācijai, kuras logotipu uzņēmums vēlas izmantot, būs pienākums pierādīt, ka ražojums neatbilst vienādiem standartiem. Visbeidzot priekšlikumā paredzēts nodrošināt kontroles un sertifikācijas samaksas samērīgumu.

30. Turklāt „vienotās koncepcijas" veicināšana attiecībā uz bioloģiskās lauksaimniecības ražojumiem veicinās patērētāja atzinību un uzticēšanos, kas savukārt veicinās bioloģiskās lauksaimniecības ražojumu brīvu apriti. Tādējādi ir aizliedzami vispārīgi paziņojumi, kuros apgalvo, ka noteikts standartu kopums nodrošina „labākus, stingrākus vai augstāka standarta" bioloģiskās lauksaimniecības ražojumus un kuri izvietoti tieši uz bioloģiskās lauksaimniecības ražojumiem vai minēti reklāmā vai reklāmas materiālos. Tomēr tiks atļauti paziņojumi, kuros nav maldinošas informācijas un kuros minēti patiesi fakti.

31. Augsts saskaņošanas līmenis turpmāk samazinās vajadzību pēc privātiem logotipiem un atbilstības zīmēm. Tādējādi priekšlikumā saglabājas augstas saskaņošanas mērķis, kas paredzēts ERP. To veicinās iepriekš minētais elastīguma mehānisms un pārvaldības komitejas pieņemtie sīki izstrādātie noteikumi (skatīt arī iedaļu „Elastīgums").

32. Visbeidzot, garantijas, ko nodrošina kontroles sistēma, pamatojas uz dokumentu pārbaudi, bioloģiskās lauksaimniecības saimniecību un uzņēmumu pārbaudes apmeklējumiem, tirdzniecības aprites saskaņošanu un ražojumu pārbaudi, lai pārliecinātos par aizliegto vielu neesību. Tirdzniecībā nav pieejami testi, ar kuru palīdzību varētu pārliecināties par bioloģiskās lauksaimniecības ražojumu īpašībām un kuru rezultāti būtu nepārprotami un reproducējami. Kopīgā pētniecības centra ģenerāldirektorāta References materiālu un mērījumu institūts Gīlā veic pētījumus, lai izstrādātu šādus testus.

Importēšana

33. Attiecībā uz tirdzniecību ar trešām valstīm ir ierosināts atļaut pieeju ES tirgum vai nu, pamatojoties uz atbilstību ES noteikumiem, vai arī uz līdzvērtīgām garantijām, ko

nodrošina trešās valsts iestādes vai sertificētas ES apstiprinātas kontroles organizācijas. Līdzvērtības novērtējums importa vajadzībām jāpamato ar starptautisko standartu (Pārtikas kodekss (*Codex Alimentarius*)) vai Kopienas regulu. Ja nepieciešams, trešās valstis var pievienot savus nosacījumus. Tiek saglabāta pašreizējā „Kopienas trešo valstu saraksta" sistēma. Ir paredzēta ikgadēja ziņojumu sniegšana un paveiktā darba kontroles apmeklējumi, iesaistot dalībvalstis. Atsevišķu produktu iekļūšana ES tirgū tiks atļauta vai nu, pamatojoties uz atbilstību ES standartiem un pakļaujoties ES kontroles sistēmai, vai arī līdzvērtīgām garantijām, ko sertificē kontroles organizācijas, kuras Kopiena apstiprinājusi šim nolūkam.

Stāšanās spēkā un jauno noteikumu piemērošana

34. Priekšlikumā nav iekļauti sīki izstrādātie noteikumi, kādi pašlaik iekļauti Regulas (EEK) Nr. 2092/91 pielikumos. Lai pāreja uz jauno sistēmu notiktu vienmērīgi, pirms jaunās sistēmas piemērošanas jāpaiet pietiekami ilgam laikam. Ierosināts, lai šis periods ilgtu līdz 2009. gada 1. janvārim, ļaujot pārstrādāt un transponēt pašreizējos sīki izstrādātos noteikumus jaunajā regulā.

35. Pašreizējās Regulas (EEK) Nr. 2092/91 importa noteikumu vienas daļas darbības termiņš beidzas 2006. gada 31. decembrī. Tādējādi jaunā importa shēma ir jāpiemēro no 2007. gada 1. janvāra. Tomēr šādā veidā paliks maz laika sistēmas īstenošanai, jo īpaši attiecībā uz to kontroles organizāciju atzīšanu, kas ir kompetentas veikt kontroli valstīs, kas nav atzīto trešo valstu sarakstā. Lai nepārtrauktu starptautisko tirdzniecību, tiek uzskatīts, ka nepieciešams pagarināt iespēju dalībvalstīm turpināt importa atļauju piešķiršanu atsevišķiem produktiem, kamēr būs stājušies spēkā pasākumi, kas nepieciešami jaunās importa shēmas darbībai. Tādēļ ir iekļauts otrs priekšlikums, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 2092/91.

Ietekme uz budžetu

36. Priekšlikums nerada nekādu tiešu finansiālu ietekmi uz Kopienas budžetu.

2005/0278 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES REGULA

par bioloģisko lauksaimniecību un bioloģiskās lauksaimniecības ražojumu marķēšanu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu[7],

tā kā:

(1) Bioloģiskā lauksaimniecība ir visaptveroša lauku saimniecību pārvaldības un pārtikas ražošanas sistēma, kas ietver labāko vides aizsardzības praksi, augsta līmeņa bioloģiskās daudzveidības aizsardzību, dabas resursu saglabāšanu, dzīvnieku labturības augstu standartu piemērošanu un ražošanu saskaņā ar noteiktas patērētāju grupas vēlmi lietot produkciju, kas ražota, izmantojot dabiskus produktus un procesus. Bioloģiskās lauksaimniecības metodei tādējādi ir divējāda loma sabiedrībā: no vienas puses tā nodrošina specifisku tirgus daļu, kuras patērētāji pieprasa bioloģiskās lauksaimniecības ražojumus, no otras puses – dod sabiedrisko labumu, veicinot vides aizsardzību un dzīvnieku labturību, kā arī lauku attīstību.

(2) Lielākajā daļā dalībvalstu bioloģiskās lauksaimniecības nozares īpatsvars palielinās. Īpaši ievērojams ir augošais patērētāju pieprasījums pēdējo gadu laikā. Kopējās lauksaimniecības politikas pašreizējā reforma, kurā uzsvērta orientācija uz tirgus pieprasījumu un kvalitatīvas produkcijas nodrošināšanu, lai apmierinātu patērētāju pieprasījumu, iespējams arī turpmāk stimulēs bioloģiskās lauksaimniecības produkcijas tirgu. Pamatojoties uz to, tiesību aktiem par bioloģisko lauksaimniecību ir arvien lielāka nozīme lauksaimniecības politikas sistēmā, un tie ir cieši saistīti ar lauksaimniecības produkcijas tirgus attīstību.

(3) Kopienas normatīvo aktu sistēmai, ar ko pārvalda bioloģiskās lauksaimniecības nozari, ir jāseko mērķim nodrošināt godīgu konkurenci un bioloģiskās lauksaimniecības ražojumu iekšējā tirgus atbilstīgu darbību, kā arī uzturēt un pamatot patērētāju uzticēšanos produkcijai, kas marķēta kā bioloģiskās lauksaimniecības ražojums. Tai joprojām jātiecas nodrošināt apstākļus, lai šī nozare varētu attīstīties saskaņā ar ražošanas un tirgus attīstību.

(4) Komisijas paziņojumā Padomei un Eiropas Parlamentam par Eiropas Rīcības plānu par bioloģisko pārtiku un lauksaimniecību[8] paredzēts uzlabot un pastiprināt Kopienas

---

7 OV C …, …, …. lpp.

bioloģiskās lauksaimniecības standartus, importa un pārbaudes prasības. Padome 2004. gada 18. novembra secinājumos aicināja Komisiju pārskatīt Kopienas normatīvo aktu sistēmu šajā jomā, nodrošinot vienkāršošanu un visaptverošu saskaņotību, un jo īpaši, nosakot principus, veicināt standartu saskaņošanu, kā arī, kur tas iespējams, samazināt detalizācijas pakāpi.

(5) Tādēļ ir skaidrāk jādefinē mērķi, principi un noteikumi attiecībā uz bioloģisko lauksaimniecību, lai nodrošinātu pārredzamību un patērētāja uzticēšanos, kā arī bioloģiskās lauksaimniecības koncepcijas saskaņotu uztveri.

(6) Tādēļ jāatceļ Padomes Regula (EEK) Nr. 2092/91 par lauksaimniecības produktu bioloģisku ražošanu un norādēm par to uz lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem[9] un jāaizstāj ar jaunu regulu.

(7) Ir jāizveido vispārēja Kopienas normatīvo aktu sistēma bioloģiskās lauksaimniecības jomā attiecībā uz augkopību un lopkopību, tai skaitā noteikumi par pāreju uz bioloģisko lauksaimniecību, kā arī par pārstrādātas pārtikas vai lopbarības ražošanu. Pilnvaras sīkāk izstrādāt šos vispārējos noteikumus un pieņemt Kopienas ražošanas noteikumus attiecībā uz akvakultūru ir jānodod Komisijai.

(8) Bioloģiskās lauksaimniecības attīstība ir jāveicina arī turpmāk, jo īpaši sekmējot jaunu tehnoloģiju un vielu izmantošanu, kas labāk piemērotas bioloģiskai lauksaimniecībai.

(9) Ģenētiski modificētu organismu (ĢMO) un to ražojumu izmantošana, kas atvasināti no ĢMO vai ražoti ar ĢMO, nav savienojama ar bioloģiskās lauksaimniecības koncepciju un patērētāju uzskatiem par bioloģiskās lauksaimniecības ražojumiem. Tāpēc tie nav ar nolūku izmantojami bioloģiskajā lauksaimniecībā vai bioloģiskās lauksaimniecības ražojumu apstrādē.

(10) Bioloģiskajā lauksaimniecībā vispirms jāizmanto atjaunojamie dabas resursi vietējā mēroga lauksaimniecības sistēmās. Lai samazinātu neatjaunojamo dabas resursu izmantošanu, augu un dzīvnieku izcelsmes atkritumi ir jāpārstrādā, lai barības vielas nonāktu augsnē, vai jāizmanto enerģijas iegūšanai.

(11) Augkopībai bioloģiskajā lauksaimniecībā ir jāveicina augsnes auglīguma uzturēšana un palielināšana, kā arī jānovērš augsnes erozija. Jādod priekšroka augu mēslošanai, izmantojot augsnes ekosistēmu, nevis šķīstošo mēslojumu, ko iestrādā augsnē.

(12) Bioloģiskajā lauksaimniecībā augkopības pārvaldības sistēmas svarīgākie elementi ir augsnes auglīguma nodrošināšana, sugu un pasugu izvēle, daudzgadu augu seka, organisko vielu pārstrādāšana un kultivēšanas paņēmieni. Papildu mēslojums, augsnes ielabotāji un augu aizsardzības līdzekļi jāizmanto tikai tad, ja to lietošana ir savienojama ar bioloģiskās lauksaimniecības mērķiem un principiem.

(13) Lopkopība ir ļoti svarīga lauksaimnieciskās ražošanas organizēšanā bioloģiskajās saimniecībās, jo tā nodrošina nepieciešamo organisko materiālu un barības vielas

---

[8] KOM(2004) 415 galīgais, 2004. gada 10. jūnijā.

[9] OV L 198, 22.7.1991., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1567/2005 (OV L 252, 28.9.2005., 1. lpp.).

kultivētai augsnei un līdz ar to veicina augsnes ielabošanu un ilgtspējīgas lauksaimniecības attīstību.

(14) Lai izvairītos no vides piesārņošanas, īpaši tādu dabas resursu kā augsne un ūdens piesārņošanas, lopkopībai bioloģiskajā lauksaimniecībā noteikti ir jānodrošina cieša sasaiste starp šādu lopkopību un zemi, piemērota daudzgadu augu sekas sistēma un dzīvnieku barošana ar bioloģiskajā lauksaimniecībā iegūtu barību, ko ražo tajā pašā saimniecībā vai blakusesošajās bioloģiskajās saimniecībās.

(15) Tā kā lopkopība bioloģiskajā lauksaimniecībā ir darbība, kas saistīta ar zemi, jātiecas nodrošināt iespēja dzīvniekiem atrasties brīvā dabā vai ganībās.

(16) Bioloģiskajā lopkopībā ir jāievēro augsti dzīvnieku labturības standarti, jānodrošina dzīvnieku sugai raksturīgo uzvedības vajadzību apmierināšana, un dzīvnieku veselības nodrošināšana jāpamato uz slimību profilaksi. Šajā ziņā īpaša uzmanība jāpievērš dzīvnieku izmitināšanas apstākļiem, lopkopības praksei un dzīvnieku blīvumam noteiktā platībā. Turklāt jāizvēlas tādas dzīvnieku šķirnes, kas aug lēni un kas spēj pielāgoties vietējiem apstākļiem. Ar īstenošanas noteikumiem lopkopības un akvakultūras jomā ir jānodrošina atbilstība vismaz Eiropas konvencijas par dzīvnieku aizsardzību dzīvnieku audzētavās (T-AP) nosacījumiem un tās turpmākajiem ieteikumiem.

(17) Bioloģiskās lopkopības sistēmas mērķim jābūt dažādu lauksaimniecības dzīvnieku sugu audzēšanas ciklu noslēgšanai ar bioloģiski audzētiem dzīvniekiem. Tāpēc ir jāpaplašina bioloģiski audzēto dzīvnieku genofonds, jāuzlabo pašpietiekamība, tādējādi nodrošinot nozares attīstību.

(18) Kamēr nav pieņemti Kopienas ražošanas noteikumi attiecībā uz akvakultūru, dalībvalstīm ir jāatrod iespēja piemērot valsts standartus, vai, ja tādu nav, privātos standartus, ko akceptē vai atzīst dalībvalstis. Lai novērstu iekšējā tirgus traucējumus, dalībvalstīm tomēr ir jāatzīst citai citas ražošanas standarti šajā jomā.

(19) Pārstrādātajiem bioloģiskās lauksaimniecības ražojumiem jābūt ražotiem, izmantojot pārstrādes metodes, ar ko garantē, ka šā produkta bioloģiskās lauksaimniecības integritāte un būtiskā kvalitāte saglabājas visās ražošanas aprites stadijās.

(20) Pēdējo gadu laikā ir palielinājusies bioloģiskās lauksaimniecības sastāvdaļu pieejamība tirdzniecībā, un tāpēc tādu sastāvdaļu, kas nav ražotas ar bioloģiskās lauksaimniecības metodēm, izmantošana ar bioloģiskām metodēm ražotas pārstrādātas pārtikas vai lopbarības ražošanā var tikt papildus ierobežota.

(21) Ir lietderīgi nodrošināt elastīgumu attiecībā uz ražošanas noteikumu piemērošanu, lai būtu iespējams pielāgot bioloģiskās lauksaimniecības standartus un prasības vietējiem klimata vai ģeogrāfiskajiem apstākļiem, īpašai lopkopības praksei un attīstības pakāpei. Tas ļautu piemērot mazāk ierobežojošus standartus, tomēr tikai tādu īpašu nosacījumu robežās, kas noteikti Kopienas normatīvajos aktos.

(22) Ir svarīgi saglabāt patērētāja uzticēšanos bioloģiskās lauksaimniecības ražojumiem. Tādēļ izņēmumu piemērošana prasībām attiecībā uz bioloģisko lauksaimniecību ir stingri jāierobežo, attiecinot tos tikai uz gadījumiem, kad mazāk ierobežojošu noteikumu piemērošana tiek uzskatīta par pamatotu.

(23) Lai aizsargātu patērētāja tiesības un godīgu konkurenci, bioloģiskās lauksaimniecības ražojumu apzīmēšanai izmantotie termini ir jāaizsargā visā Kopienā un neatkarīgi no valodas, lai tos neizmantotu citu ražojumu apzīmēšanai. Aizsardzība jāpiemēro arī šo terminu atvasinājumu vai deminutīvu lietošanai, lietojot tos atsevišķi vai saistīti.

(24) Tāpat ir jānovērš arī citi maldinoši vispārējas izmantošanas veidi marķējumā un paziņojumos.

(25) Lai visā Kopienas tirgū ieviestu skaidrību, obligāti jāizmanto standartizēta atsauce uz visiem bioloģiskās lauksaimniecības ražojumiem, kas ražoti Kopienā, vismaz tajos gadījumos, kad uz šiem produktiem nav Kopienas bioloģiskās lauksaimniecības logotipa. Iespēja izmantot šo atsauci attiecas arī uz bioloģiskās lauksaimniecības ražojumiem, kas importēti no trešām valstīm, bet bez jebkāda pienākuma to darīt.

(26) Kopienas noteikumiem ir jāveicina bioloģiskās lauksaimniecības saskaņotā koncepcija, ko atzīst, nosaka un aizsargā visas ieinteresētās personas. Tādēļ ir jānovērš tādu vispārīgu paziņojumu izmantošana marķējumā, kas norāda uz augstāka līmeņa, labāku, pilnīgāku vai stingrāku bioloģisko lauksaimniecību, jo šādi paziņojumi ir maldinoši un mazina saskaņoto pieeju. Tomēr tiks atļauts izmantot tādus norādījumus par ražošanas metodes īpašiem elementiem, nodrošinot to patiesumu, kas atbilst vispārējām marķējuma prasībām, kas paredzētas Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 20. marta Direktīvā 2000/13/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu[10].

(27) Apzināta ĢMO izmantošana bioloģiskajā lauksaimniecībā ir aizliegta. Skaidrības un saskaņotības labad ražojumu nebūs iespējams marķēt kā bioloģiskās lauksaimniecības produkciju, ja tas būs marķēts kā ĢMO saturošs, sastāvošs no ĢMO vai ražots no ĢMO.

(28) Lai nodrošinātu, ka bioloģiskās lauksaimniecības ražojumi tiek izgatavoti saskaņā ar Kopienas normatīvo aktu sistēmas nosacījumiem bioloģiskās lauksaimniecības jomā, visā ražošanas apritē ir jākontrolē visas šo tiesību aktu jomā ietilpstošās darbības saskaņā ar noteikumiem, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulā (EK) Nr. 882/2004 par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem[11].

(29) Dažos gadījumos varētu izrādīties, ka ziņošanas un kontroles prasību piemērošana ir nesamērīga attiecībā uz noteikta veida mazumtirdzniecības uzņēmumiem. Tāpēc ir lietderīgi ļaut dalībvalstīm piemērot izņēmumus attiecībā uz šīm prasībām šāda veida uzņēmumiem.

(30) Sertifikātu, ar ko apliecina, ka noteikts uzņēmums vai konkrēta ražojuma sērija atbilst bioloģiskās lauksaimniecības principiem un noteikumiem, izsniegšana ir vispāratzīts instruments bioloģiskās lauksaimniecības ražojumu tirdzniecībā, un bieži tas ir priekšnoteikums atbilstības zīmes saņemšanai. Kompetento iestāžu vai to kontroles organizāciju, kurām kompetentās iestādes ir deleģējušas kontroles pienākumus,

---

[10] OV L 109, 6.5.2000., 29. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2003/89/EK (OV L 308, 25.11.2003., 15. lpp.).

[11] OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp. Labotais variants OV L 191, 25.5.2004., 1. lpp.

veiktajiem sertifikācijas pasākumiem nav nekādā veidā tieši vai netieši jāierobežo bioloģiskās lauksaimniecības produkcijas brīva aprite. Tādēļ sertifikācijas kārtībai ir jānosaka konkrēti noteikumi, ar ko jo īpaši pieprasa savstarpēju atbilstības novērtējuma lēmuma atzīšanu attiecībā uz vienādiem standartiem, kā arī ierobežojumi maksas iekasēšanas ziņā, lai izvairītos no iekšējā tirgus vienmērīgas darbības traucēšanas.

(31) Eiropas Kopienā importētos bioloģiskās lauksaimniecības ražojumus ir atļauts laist Kopienas tirgū ar bioloģiskās lauksaimniecības marķējumu, ja tie ir ražoti atbilstoši noteikumiem un kontrolēti atbilstoši prasībām, kuras ir līdzvērtīgas Kopienas tiesību aktos paredzētajiem noteikumiem un prasībām, kas nozīmē to, ka tie sasniedz tos pašus mērķus un atbilst principiem. Turklāt uz produktiem, kas importēti pēc līdzvērtīgas sistēmas, jāattiecas sertifikātam, ko izdevusi attiecīgās trešās valsts kompetentā iestāde vai atzīta kontroles organizācija.

(32) Līdzvērtības novērtējums attiecībā uz importētajiem ražojumiem jāveic saskaņā ar starptautiskajiem standartiem, kas noteikti Pārtikas kodeksā.

(33) Tiek uzskatīts par lietderīgu saglabāt to trešo valstu sarakstu, kuru ražošanas standartus un kontroles pasākumus Komisija ir atzinusi par līdzvērtīgiem tiem, kas paredzēti Kopienas normatīvajos aktos. Par trešām valstīm, kas nav iekļautas šajā sarakstā, Komisijai ir jāsagatavo to kontroles organizāciju saraksts, kuras ir atzītas par kompetentām veikt kontroli un sertifikāciju šajās valstīs.

(34) Ir jāsavāc atbilstošā statistiskā informācija, lai iegūtu ticamus datus šīs regulas īstenošanai un paveiktā darba kontrolei un lai šo informāciju varētu izmantot ražotāji, tirgus dalībnieki un politikas veidotāji. Nepieciešamā statistiskā informācija jādefinē Kopienas statistikas programmas kontekstā.

(35) Šo regulu piemēro no noteikta datuma, lai dotu Komisijai pietiekamu laiku veikt regulas īstenošanai nepieciešamos pasākumus.

(36) Šīs regulas īstenošanai veicamie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību[12]. Ņemot vērā, ka bioloģisko lauksaimniecību reglamentējošie normatīvie akti ir nozīmīgs faktors kopējās lauksaimniecības politikas sistēmā, jo tā ir cieši saistīta ar lauksaimniecības tirgus attīstību, ir lietderīgi to saskaņot ar spēkā esošajām normatīvajām procedūrām, kas tiek izmantotas šīs politikas pārvaldībai. Pilnvaras, kas Komisijai dotas saskaņā ar šo regulu, tādējādi ir jārealizē saskaņā ar pārvaldības procedūru atbilstīgi Lēmuma 1999/468/EK 4. pantam,

---

[12] OV C 184, 17.7.1999., 23. lpp.

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I SADAĻA
PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants
Priekšmets un darbības joma

1. Ar šo regulu noteikti mērķi, principi un noteikumi attiecībā uz

   a) bioloģiskās lauksaimniecības ražojumu izgatavošanu, laišanu tirgū, importu, eksportu un kontroli;

   b) to norādījumu izmantošanu, kas attiecas uz bioloģisko lauksaimniecību, marķējumā un reklāmā.

2. Šī regula attiecas uz šādiem lauksaimniecības vai akvakultūras ražojumiem, ja šie ražojumi ir paredzēti laišanai tirgū kā bioloģiskās lauksaimniecības produkcija:

   a) nepārstrādāta augkopības un lopkopības produkcija un lauksaimniecības dzīvnieki;

   b) pārstrādāti augkopības un lopkopības ražojumi, kas paredzēti lietošanai pārtikā (turpmāk – „pārstrādāta pārtika”);

   c) dzīva vai nepārstrādāta akvakultūras produkcija;

   d) pārstrādāti akvakultūras ražojumi, kas paredzēti lietošanai pārtikā;

   e) lopbarība.

   Tomēr tā neattiecas uz ražojumiem, kuros izmantoti nomedītu savvaļas dzīvnieku un zvejas produkti.

3. Šī regula Eiropas Kopienas teritorijā attiecas uz jebkuru uzņēmumu, kas veic šādas darbības:

   a) primārā ražošana;

   b) pārtikas vai lopbarības pārstrāde;

   c) iepakošana, marķēšana vai reklamēšana;

   d) uzglabāšana noliktavā, transportēšana un izplatīšana;

   e) imports Kopienā un eksports no Kopienas;

   f) laišana tirgū.

   Tomēr tā neattiecas uz sabiedriskās ēdināšanas darbībām, uzņēmumu un iestāžu ēdnīcām, restorāniem un citām līdzīgām pārtikas pakalpojumu darbībām.

2. pants
Definīcijas

Šajā regulā izmanto šādas definīcijas:

a) „bioloģiskā lauksaimniecība” ir bioloģiskās lauksaimniecības metožu izmantošana lauku saimniecībās, kā arī darbības produkcijas tālākā pārstrādāšanā, iepakošanā un marķēšanā saskaņā ar šajā regulā noteiktajiem mērķiem, principiem un noteikumiem;

b) „bioloģiskās lauksaimniecības ražojums” ir lauksaimniecības ražojums, kas ražots ar bioloģiskās lauksaimniecības metodēm;

c) „augkopība” ir lauksaimniecības kultūru audzēšana un savvaļas augu vākšana komerciāliem mērķiem;

d) „lopkopība” ir mājdzīvnieku vai pieradinātu sauszemes dzīvnieku (ieskaitot kukaiņus) audzēšana;

e) „akvakultūra” ir ūdens organismu audzēšana vai kultivēšana līdz pat ievākšanai un, ieskaitot to, izmantojot paņēmienus, kas paredzēti produktivitātes paaugstināšanai ārpus vides dabiskās kapacitātes, kamēr organismi ir fiziskās vai juridiskās personas īpašumā audzēšanas vai kultivēšanas stadijā;

f) „pāreja uz bioloģisko lauksaimniecību” ir pārkārtošanās no tradicionālās lauksaimniecības uz bioloģisko lauksaimniecību;

g) „sagatavošana” ir darbības bioloģiskās lauksaimniecības ražojumu saglabāšanai un/ vai pārstrādāšanai (ieskaitot kaušanu un izciršanu lopkopības ražojumu gadījumā), kā arī iepakošanu un/ vai izmaiņas marķējumā saistībā ar bioloģiskās lauksaimniecības metožu lietošanu;

h) „laišana tirgū” ir termins Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002[13] 3. panta 8. punkta nozīmē;

i) „marķējums” ir vārdi, ziņas, preču zīmes, firmas zīmes, ilustrācijas vai simboli, kuri izvietoti uz iepakojuma, dokumenta, paziņojuma, etiķetes, gredzena vai kaklasiksnas, kas pievienota produkcijai vai attiecas uz produkciju, kura minēta 1. panta 2. punkta pirmajā daļā;

j) „kompetentā iestāde” ir dalībvalsts centrālā iestāde, kura veic oficiālu kontroli bioloģiskās lauksaimniecības jomā, vai jebkāda cita iestāde, kura ir tam pilnvarota, un – atbilstošā gadījumā – attiecīgā trešās valsts iestāde;

k) „kontroles organizācija” ir neatkarīga trešā persona, kurai kompetentā iestāde ir deleģējusi noteiktas kontroles funkcijas;

l) „sertifikāts” ir rakstisks apliecinājums, ko izdevusi kompetentā iestāde vai kontroles organizācija un ar ko apliecina, ka konkrētais uzņēmums vai konkrētā produkcijas sērija atbilst bioloģiskās lauksaimniecības principiem un noteikumiem;

m) „atbilstības zīme” ir apliecinājums atbilsmei kādam standartu kopumam vai citiem normatīviem dokumentiem zīmes formā;

n) „sastāvdaļas” ir termins Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK[14] 6. panta 4. punkta nozīmē;

---

[13] OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1642/2003 (OV L 245, 29.9.2003., 4. lpp.).

[14] OV L 109, 6.5.2000., 29. lpp.

o) „augu aizsardzības līdzekļi" ir ražojumi, kas definēti Padomes Direktīvas 91/414/EEK[15] 2. panta 1. punktā;

p) „ģenētiski modificēti organismi (ĢMO)" ir organismi, kas definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/18/EK[16] 2. pantā;

q) „atvasināti no ĢMO" ir iegūti no ĢMO, pilnībā vai daļēji, bet nesastāv no ĢMO vai nesatur tos;

r) „produkti, kas ražoti no ĢMO" ir pārtika un lopbarības piedevas, garšvielas, vitamīni, fermenti, pārstrādes līdzekļi, noteikti dzīvnieku barošanā izmantoti produkti (saskaņā ar Direktīvu 82/471/EEK[17]), augu aizsardzības līdzekļi, mēslošanas līdzekļi un augsnes ielabotāji, kas ražoti, barojot organismu ar materiāliem, kuri pilnībā vai daļēji sastāv no ĢMO;

s) „pārtika" ir termins Regulas (EK) Nr. 178/2002 2. panta nozīmē;

t) „lopbarība" ir termins Regulas (EK) Nr. 178/2002 3. panta 4. punkta nozīmē;

u) „lopbarības piedevas" ir ražojumi, kas definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1831/2003[18] 2. panta a) apakšpunktā;

v) „līdzvērtīgs" dažādu sistēmu vai pasākumu aprakstā ir tāds, kas spēj atbilst tiem pašiem mērķiem vai principiem.

II SADAĻA
BIOLOĢISKĀS LAUKSAIMNIECĪBAS MĒRĶI UN PRINCIPI

3. pants
Mērķi

Bioloģiskās lauksaimniecības sistēma atbilst šādiem mērķiem.

a) Praktiskā, ekonomiski dzīvotspējīgā lauksaimniecības pārvaldības sistēmā tā veic plaša spektra produkcijas ražošanu, izmantojot metodes, kas

   i) līdz minimumam samazina negatīvo ietekmi uz vidi;

   ii) uztur un veicina augsta līmeņa bioloģisko daudzveidību gan saimniecībās, gan to apkārtnē;

   iii) cik tas iespējams, saglabā tādus dabas resursus kā ūdens, augsne, organiskās vielas un gaiss;

   iv) ievēro augstus dzīvnieku labturības standartus un jo īpaši nodrošina dzīvnieku sugai raksturīgo uzvedības vajadzību apmierināšanu.

---

15 OV L 230, 19.8.1991., 1. lpp.
16 OV L 106, 17.4.2001., 1. lpp.
17 OV L 213, 21.7.1982., 8. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 1999/20/EK (OV L 80, 25.3.1999., 20. lpp.).
18 OV L 268, 18.10.2003., 29. lpp.

b) Tā veic pārtikas un citas lauksaimniecības produkcijas ražošanu, kas atbilst patērētāju pieprasījumam pēc precēm, kuras ražotas, izmantojot dabiskus procesus vai tādus procesus, kas ir salīdzināmi ar dabiskiem procesiem, un dabiskas vielas.

4. pants
Vispārējie principi

Visai bioloģiskajai lauksaimniecībai piemēro šādus principus:

a) priekšroka ir dzīvu organismu un mehānisku ražošanas metožu, nevis sintētisku materiālu izmantošanai;

b) priekšroka ir dabisku vielu, nevis ķīmiski sintezētu vielu izmantošanai, ko var izmantot tikai tad, ja dabiskās vielas nav pieejamas tirdzniecībā;

c) nedrīkst izmantot ĢMO vai produkciju, kas atvasināta no ĢMO vai ražota ar ĢMO, izņemot veterinārās zāles;

d) bioloģiskās lauksaimniecības noteikumus piemēro vietējiem apstākļiem, attīstības stadijai un īpašai lopkopības praksei, saglabājot kopējo bioloģiskās lauksaimniecības koncepciju.

5. pants
Lauksaimniecībā piemērojamie principi

Papildus vispārējiem principiem, kas paredzēti 4. pantā, bioloģiskajā lauksaimniecībā piemēro šādus principus:

a) lauksaimniecība uztur un veicina augsnes auglību, aizkavē augsnes eroziju un apkaro to, un līdz minimumam samazina piesārņojumu;

b) lauksaimniecības mērķis ir augsti kvalitatīvas produkcijas ražošana, nevis maksimāla produkcijas daudzuma iegūšana;

c) līdz minimumam samazina neatjaunojamo dabas resursu izmantošanu un ārpus saimniecības iegūto izejmateriālu izmantošanu;

d) augu un dzīvnieku izcelsmes atkritumus un blakusproduktus izmanto otrreizēji kā līdzekļus augkopībā un lopkopībā, kā arī enerģijas ražošanā;

e) pieņemot lēmumus par ražošanu, vērā ņem vietējo vai reģionālo ekoloģisko līdzsvaru;

f) augu mēslošanu nodrošina galvenokārt ar augsnes ekosistēmas starpniecību;

g) dzīvnieku un augu veselību nodrošina, pamatojoties uz profilakses pasākumiem, tai skaitā piemērotu šķirņu un pasugu izvēli;

h) barību lopkopībai iegūst galvenokārt tajā pašā saimniecībā, kur tiek turēti dzīvnieki, vai ražo sadarbībā ar citām bioloģiskās lauksaimniecības saimniecībām tajā pašā reģionā;

i) nodrošina visaugstāko dzīvnieku labturības līmeni;

j) bioloģiskās lopkopības ražojumus iegūst no dzīvniekiem, kuri kopš dzimšanas vai izšķilšanās visu laiku ir audzēti bioloģiskajās saimniecībās;

k) izvēloties šķirnes, priekšroka ir tādām dzīvnieku šķirnēm, kuras aug lēni, ņemot vērā dzīvnieku spēju piemēroties vietējiem apstākļiem, to vitalitāti un izturību pret slimībām vai veselības problēmām;

l) lopbarību bioloģiskajā lauksaimniecībā gatavo galvenokārt no bioloģiskajā lauksaimniecībā ražotām sastāvdaļām un citām dabiskas izcelsmes vielām;

m) izmanto lopkopības praksi, ar ko uzlabo imūnsistēmu un stiprina dabisko aizsardzību pret slimībām;

n) akvakultūrā līdz minimumam samazina negatīvo ietekmi uz ūdens vidi;

o) akvakultūrā izmanto barību no noturīgām zivsaimniecībām vai gatavo galvenokārt no bioloģiskajā lauksaimniecībā ražotām sastāvdaļām un citām dabiskas izcelsmes vielām;

p) neizmanto poliploīdus dzīvniekus.

6. pants
Pārstrādē piemērojamie principi

Papildus vispārējiem principiem, kas paredzēti 4. pantā, pārstrādātas bioloģiskās pārtikas un lopbarības ražošanā piemēro šādus principus:

a) bioloģisko pārtiku un lopbarību ražo galvenokārt no bioloģiskās lauksaimniecības sastāvdaļām, izņemot gadījumus, ja bioloģiskās sastāvdaļas nav pieejamas tirdzniecībā;

b) piedevas un pārstrādes līdzekļus izmanto pēc iespējas minimālā daudzumā un tikai gadījumos, kad ir būtiska tehnoloģiska nepieciešamība;

c) neizmanto jonizējošo starojumu.

III SADAĻA
RAŽOŠANAS NOTEIKUMI

1. NODAĻA
RAŽOŠANA LAUKU SAIMNIECĪBĀ

7. pants
Vispārējie ražošanas noteikumi lauku saimniecībā

1. Visu saimniecības komerciālo daļu apsaimnieko saskaņā ar bioloģiskās lauksaimniecības prasībām vai prasībām, kas piemērojamas saimniecībām pārejas periodā uz bioloģisko lauksaimniecību.

Tomēr saskaņā ar īpašiem nosacījumiem, kas jānosaka saskaņā ar 31. panta 2. punktu, saimniecību var sadalīt skaidri nošķirtās vienībās, ja dažas no tām netiek apsaimniekotas pēc bioloģiskās lauksaimniecības metodēm.

Ja saskaņā ar otro daļu visa saimniecība netiek izmantota bioloģiskās lauksaimniecības produkcijas ražošanā, lauksaimniekam ir jānodala zeme, dzīvnieki un ražojumi, ko izmanto bioloģiskās lauksaimniecības produkcijas ražošanā, atsevišķi no pārējiem un jāveic atbilstoša uzskaite, uzrādot šo nodalījumu.

2. Lauksaimnieki nedrīkst izmantot ĢMO vai produktus, kas atvasināti no ĢMO, ja ir zināms par šo organismu esību pēc informācijas uz ražojumam pievienotā marķējuma vai cita pievienotā dokumenta.

Ja lauksaimnieki bioloģiskās pārtikas vai lopbarības ražošanā izmanto produkciju, kas iegādāta no trešās personas, viņi pieprasa pārdevēja apliecinājumu tam, ka piegādātie ražojumi nav izgatavoti, izmantojot ĢMO.

8. pants
Augkopības noteikumi

1. Papildus vispārējiem noteikumiem, kas paredzēti 7. pantā, attiecībā uz augkopību bioloģiskajā lauksaimniecībā piemēro šādus noteikumus:

a) bioloģisko augkopību pamato uz aršanas un kultivēšanas pasākumiem, kas uztur vai palielina organisko vielu saturu augsnē, veicina augsnes stabilitāti un augsnes bioloģisko daudzveidību, kā arī novērš augsnes sablīvēšanos un augsnes eroziju;

b) augsnes auglību un bioloģisko aktivitāti uztur un palielina, izmantojot daudzgadu augu seku, arī zaļmēslojumu, mēslus un organiskos atkritumus no bioloģiskās lauksaimniecības saimniecībām;

c) var izmantot papildu mēslojumu un augsnes ielabotājus, kas atbilst bioloģiskās lauksaimniecības mērķiem un principiem, ja tas ir apstiprināts saskaņā ar 11. pantu;

d) minerālas izcelsmes slāpekļa mēslošanas līdzekļi nav izmantojami;

e) visi augu valsts produkcijas ražošanas pasākumi novērš vai līdz minimumam samazina jebkādu vides piesārņošanu;

f) kaitēkļu, slimību un nezāļu radīto kaitējumu galvenokārt novērš ar sugu un pasugu izvēli, augu seku un kultivēšanas paņēmieniem;

g) ja raža ir apdraudēta, var izmantot tādus augu aizsardzības līdzekļus, kas atbilst bioloģiskās lauksaimniecības mērķiem un principiem, ja tie ir apstiprināti saskaņā ar 11. pantu;

h) jebkāda apstiprinātu sintētisko vielu izmantošana ir pakļauta noteikumiem un ierobežojumiem saistībā ar konkrēto kultūru, kam tās tiek izmantotas, lietošanas metodi, devu, izmantošanas laiku un kontaktu ar augiem;

i) var izmantot tikai bioloģiski audzētas sēklas un pavairošanas materiālu. Tādēļ mātesaugs sēklu izmantošanas gadījumā un vecākaugs pavairošanas materiāla izmantošanas gadījumā ir audzēts saskaņā ar šīs regulas noteikumiem vismaz vienu paaudzi vai – daudzgadīgo augu gadījumā – vismaz divas augšanas sezonas.

2. Dabīgās platībās dabīgi augošu un pārtikā lietojamu augu un to daļu vākšanu uzskata par bioloģiskās lauksaimniecības metodi ar noteikumu, ka

a) vismaz trīs gadus pirms augu vākšanas šīs teritorijas nav apstrādātas ar citām vielām, kā tikai tām, kas apstiprinātas saskaņā ar 11. pantu;

b) augu vākšana neapdraud dabiskās dzīvotnes stabilitāti vai sugu saglabāšanos vākšanas apvidū.

9. pants
Lopkopības noteikumi

Papildus vispārējiem noteikumiem, kas paredzēti 7. pantā, attiecībā uz lopkopību piemēro šādus noteikumus.

a) Attiecībā uz dzīvnieku izcelsmi

i) bioloģiskās lopkopības dzīvnieki ir dzimuši un izaudzēti bioloģiskās saimniecībās;

ii) pavairošanas nolūkos saimniecībā var ievest ārpus bioloģiskām saimniecībām audzētus dzīvniekus saskaņā ar īpašiem nosacījumiem atbilstīgi 31. panta 2. punktā minētajai procedūrai.

b) Attiecībā uz lopkopības praksi un dzīvnieku izmitināšanas apstākļiem

i) lopkopjiem ir nepieciešamās zināšanas un pieredze attiecībā uz dzīvnieku veselību un labturību;

ii) lopkopības prakse, tostarp dzīvnieku blīvums noteiktā platībā, un izmitināšanas apstākļi nodrošina to, ka ir ievērotas dzīvnieku attīstības, fizioloģiskās un etoloģiskās vajadzības;

iii) lauksaimniecības dzīvniekiem ir pastāvīgi pieejama brīva platība, vislabāk ganības, kad vien to pieļauj laika apstākļi un augsne;

iv) dzīvnieku skaitu ierobežo, lai līdz minimumam samazinātu pļavu pārmērīgu noganīšanu, augsnes izmīdīšanu, eroziju vai piesārņojumu, ko rada dzīvnieki vai to mēsli;

v) bioloģiskās lopkopības dzīvniekus tur atsevišķi vai arī tos var viegli nodalīt no pārējiem dzīvniekiem;

vi) dzīvnieku piesiešana vai izolēšana ir aizliegta, izņemot atsevišķus dzīvniekus uz ierobežotu laiku drošības, labturības vai veterināru iemeslu dēļ;

vii) līdz minimumam ierobežo dzīvnieku transportēšanas ilgumu uz lopkautuvēm;

viii) līdz minimumam samazina jebkādu ciešanu nodarīšanu, tai skaitā sakropļošanu;

ix) bišu dravas novieto apvidos, kuros ir iespējams nodrošināt to, ka nektārs un ziedputekšņi tiek iegūti galvenokārt no bioloģiskās lauksaimniecības augu kultūrām un/ vai savvaļas augiem, un ir nepieciešams, lai tās atrastos pietiekami tālu no iespējamiem biškopības produktu piesārņošanas avotiem;

x) bišu stropiem un materiāliem, ko izmanto biškopībā, ir jābūt pagatavotiem no dabiskiem materiāliem;

xi) bišu iznīcināšana šūnās kā metode, kas saistīta ar biškopības produktu ievākšanu, ir aizliegta.

c) Attiecībā uz pavairošanu

i) vairošanos nedrīkst stimulēt ar hormonterapiju, izņemot gadījumus, kad tiek ārstētas reproduktīvās slimības;

ii) nav izmantojama klonēšana un embriju pārstādīšana;

iii) piemērotas šķirnes izvēle veicina jebkādu ciešanu novēršanu un izvairīšanos no vajadzības sakropļot dzīvniekus.

d) Attiecībā uz barošanu

i) dzīvniekus baro ar bioloģisko lopbarību, kurā var iekļaut daļu lopbarības no saimniecībām, kas ir pārejas periodā uz bioloģisko lauksaimniecību; lopbarībai jāatbilst dzīvnieku uztura prasībām dažādās dzīvnieka attīstības stadijās;

ii) dzīvniekiem ir pastāvīga pieeja ganībām vai rupjajai lopbarībai;

iii) var izmantot tikai tādas lopbarības piedevas, kas ir apstiprinātas saskaņā ar 11. pantu;

iv) nedrīkst izmantot augšanas stimulatorus un sintētiskās aminoskābes;

v) zīdāmos mazuļus baro ar dabisku – vislabāk mātes – pienu.

e) Attiecībā uz slimību profilaksi un veterināro ārstēšanu

i) slimību profilaksi pamato uz šķirņu un cilšu izvēli, lopkopības vadības praksi, augstas kvalitātes lopbarību un kustēšanās iespējām, piemērotu ganāmpulka blīvumu un atbilstīgu un piemērotu izmitināšanu higiēniskos apstākļos;

ii) slimības uzliesmojumi ir jāārstē nekavējoties, lai nepieļautu dzīvnieku ciešanas: nepieciešamības gadījumā var izmanot alopātiskās zāles, ieskaitot antibiotikas, ja fitoterapetisko, homeopātisko un citu līdzekļu izmantošana ir nepiemērota.

10. pants

Ražošanas noteikumi akvakultūrai

1. Saskaņā ar 31. panta 2. punktā minēto procedūru un saskaņā ar II sadaļā paredzētajiem mērķiem un principiem Komisija nosaka ražošanas noteikumus, tostarp noteikumus par pārveidošanu, kas piemērojami attiecībā uz bioloģisko akvakultūru.

2. Kamēr nav pieņemti 1. punktā minētie noteikumi, tiek piemēroti valsts noteikumi vai – to trūkuma gadījumā – privātie standarti, ko pieņēmušas vai atzinušas dalībvalstis, ja tie atbilst II sadaļā paredzētajiem mērķiem un principiem.

11. pants

Noteiktu ražojumu un vielu izmantošana lauksaimniecībā

1. Saskaņā ar 31. panta 2. punktā minēto procedūru un saskaņā ar II sadaļā paredzētajiem mērķiem un principiem Komisija nosaka īpašus kritērijus šāda veida ražojumu un vielu apstiprināšanai, ko var izmantot bioloģiskajā lauksaimniecībā:

a) augu aizsardzības līdzekļi;

b) mēslošanas līdzekļi un augsnes ielabotāji;

c) augu, dzīvnieku un neorganiskas barības vielas;

d) lopbarības piedevas;

e) tīrīšanas līdzekļi;

f) citas vielas.

2. Saskaņā ar 31. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija pieņem lēmumu par 1. punktā uzskaitīto ražojumu un vielu apstiprināšanu un paredz to izmantošanas nosacījumus un ierobežojumus.

12. pants
Pāreja uz bioloģisko lauksaimniecību

Attiecībā uz uzņēmumu, kurā ir uzsākta nodarbošanās ar bioloģisko lauksaimniecību, piemēro šādus noteikumus:

a) pirms lauksaimniecības kultūru, kuras jāaudzē saskaņā ar bioloģiskās lauksaimniecības metodēm, pirmās audzēšanas sezonas produkciju, ko nav atļauts izmantot bioloģiskajā lauksaimniecībā, neizmanto laikā, kas noteikts atbilstīgi 31. panta 2. punktā minētajai procedūrai;

b) saimniecībā esošos dzīvniekus var uzskatīt par bioloģiskiem pēc pārejas perioda, ko nosaka saskaņā ar 31. panta 2. punktā minēto procedūru;

c) pienu un piena produktus, kas iegūti no piena lopiem, kuri sākotnēji nav audzēti pēc bioloģiskās lauksaimniecības metodēm, var pārdot kā bioloģiskus produktus pēc perioda, kas noteikts saskaņā ar 31. panta 2. punktā minēto procedūru;

d) atsevišķās lauku saimniecībās ar daļēju bioloģiskās lauksaimniecības ražošanu un daļēju pāreju uz bioloģisko lauksaimniecību lauksaimnieki nošķir zemi, dzīvniekus un ražojumus un veic attiecīgu uzskaiti par nošķiršanu.

2. SADAĻA
LOPBARĪBAS RAŽOŠANA

13. pants
Ražošanas noteikumi lopbarībai

1. Bioloģiskās lopbarības ražošana notiek nošķirti no citas lopbarības ražošanas.

2. Bioloģiskās lopbarības sastāvdaļas un/ vai lopbarības sastāvdaļas, kas ražotas saimniecībās, kuras ir pārejas periodā uz bioloģisko lauksaimniecību, nedrīkst izmantot kopā ar tādām pašām citas izcelsmes lopbarības sastāvdaļām, sagatavojot bioloģisko lopbarību.

3. Nedrīkst izmantot heksānu vai citus organiskos šķīdinātājus.

4. Lopbarības ražotāji nedrīkst izmantot ĢMO vai produktus, kas atvasināti no ĢMO, ja ir zināms par šo organismu esību pēc informācijas uz ražojumam pievienotā marķējuma vai cita pievienotā dokumenta.

Ja lopbarības ražotāji bioloģiskās lauksaimniecības lopbarības ražošanā izmanto sastāvdaļas un piedevas, kas iegādātas no trešās personas, viņi pieprasa pārdevēja apliecinājumu tam, ka piegādātie ražojumi nav gatavoti, izmantojot ĢMO.

3. NODAĻA
PĀRSTRĀDĀTU RAŽOJUMU IZGATAVOŠANA

14. pants
Vispārējie noteikumi pārstrādātas pārtikas ražošanai

1. Pārstrādātas bioloģiskās pārtikas sagatavošanā ievēro šādus kritērijus:

   a) vismaz 95 % (pēc svara) no ražojuma lauksaimnieciskās izcelsmes sastāvdaļām ir ražotas bioloģiskajā lauksaimniecībā;

   b) nelauksaimnieciskas izcelsmes sastāvdaļas un pārstrādes līdzekļus var izmantot tikai tad, ja tie ir apstiprināti 15. pantā noteiktajā kārtībā;

   c) lauksaimnieciskas izcelsmes sastāvdaļas, kas nav ražotas bioloģiskajā lauksaimniecībā, var izmantot tikai tad, ja tās ir apstiprinātas 15. panta noteiktajā kārtībā.

2. Bioloģiskās lauksaimniecības pārtikas iegūšanu, sagatavošanu un glabāšanu veic rūpīgi, lai nezaudētu sastāvdaļu īpašības. Nedrīkst izmantot vielas vai paņēmienus šo zaudēto īpašību atjaunošanai vai šo ražojumu sagatavošanā pieļauto kļūdu labošanai.

3. Pārtikas ražotāji nedrīkst izmantot ĢMO vai produktus, kas atvasināti no ĢMO, ja viņiem ir zināms par šo organismu esību pēc informācijas uz ražojuma esošā marķējuma vai cita pievienotā dokumenta.

Ja pārtikas ražotāji izmanto sastāvdaļas un pārstrādes līdzekļus, kas iegādāti no trešās personas, bioloģiskās lauksaimniecības pārtikas vai lopbarības ražošanā, viņi pieprasa pārdevēja apliecinājumu tam, ka piegādātie ražojumi nav izgatavoti, izmantojot ĢMO.

15. pants
Noteiktu ražojumu un vielu izmantošana pārtikas pārstrādē

1. Saskaņā ar 32. panta 2. punktā minēto procedūru un saskaņā ar II sadaļā uzskaitītajiem mērķiem un principiem Komisija nosaka īpašus kritērijus to nelauksaimnieciskas izcelsmes sastāvdaļu un pārstrādes līdzekļu apstiprināšanai, ko atļauts izmantot bioloģiskās lauksaimniecības pārtikas ražošanā.

2. Saskaņā ar 31. panta 2. punktā minēto procedūru un saskaņā ar II sadaļā paredzētajiem mērķiem un principiem Komisija nosaka īpašus kritērijus to lauksaimnieciskas izcelsmes sastāvdaļu apstiprināšanai, kas nav ražotas bioloģiskajā lauksaimniecībā, bet ko atļauts izmantot bioloģiskās lauksaimniecības pārtikas

ražošanā, ja bioloģiskās lauksaimniecības izcelsmes sastāvdaļas nav pieejamas tirdzniecībā.

3. Saskaņā ar 31. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija pieņem lēmumu par 1. un 2. punktā uzskaitīto ražojumu vai vielu apstiprināšanu un, ja nepieciešams, paredz nosacījumus un ierobežojumus to izmantošanai.

4. NODAĻA
ELASTĪGUMS

16. pants
Mazāk ierobežojoši ražošanas noteikumi

1. Saskaņā ar 31. panta 2. punktā minēto procedūru un 2. punktā uzskaitītajiem nosacījumiem, kā arī saskaņā ar II sadaļā paredzētajiem mērķiem un principiem Komisija var paredzēt izņēmumu piešķiršanu 1.–3. nodaļā paredzēto ražošanas noteikumu piemērošanai.

2. Šā panta 1. punktā minētos izņēmumus piemēro minimāli, un tos var piešķirt vienīgi šādos gadījumos:

   a) ja tie ir nepieciešami, lai saimniecību daļas, kas pāriet uz bioloģisko lauksaimniecību, kļūtu ekonomiski dzīvotspējīgas, īpaši, ja saimniecības atrodas reģionos, kas ir agrīnā bioloģiskās lauksaimniecības attīstības stadijā;

   b) ja tie ir nepieciešami, lai nodrošinātu bioloģiskās ražošanas uzturēšanu saimniecībās ar klimatiskiem, ģeogrāfiskiem vai strukturāliem ierobežojumiem;

   c) ja tie ir nepieciešami, lai nodrošinātu lopbarības, sēklu un veģetatīvā pavairošanas materiāla, dzīvu dzīvnieku un citu lauksaimniecības izejmateriālu piegādi, ja vien tirdzniecībā nav pieejami šādi izejmateriāli, kas iegūti bioloģiskajā lauksaimniecībā;

   d) ja tie ir nepieciešami, lai nodrošinātu lauksaimnieciskas izcelsmes sastāvdaļu piegādi, ja vien tirdzniecībā nav pieejamas šādas sastāvdaļas, kas iegūtas bioloģiskajā lauksaimniecībā;

   e) ja tie ir nepieciešami, lai atrisinātu īpašas problēmas saistībā ar bioloģiskās lopkopības pārvaldību;

   f) ja tie nepieciešami, lai nodrošinātu nepārtrauktu tādu tradicionālu pārtikas produktu ražošanu, kuri labi pazīstami vismaz vienā paaudzē;

   g) ja ir nepieciešami pagaidu pasākumi bioloģiskās lauksaimniecības turpināšanai vai atsākšanai katastrofas gadījumā;

   h) ja, pamatojoties uz Kopienas vai valsts tiesību aktiem, ir paredzēti ierobežojumi vai saistības cilvēka un dzīvnieku veselības aizsardzības jomā.

3. Saskaņā ar 31. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija var izstrādāt īpašus nosacījumus 1. punktā paredzēto izņēmumu piemērošanai.

IV SADAĻA
MARĶĒŠANA

17. pants

To terminu lietošana, kas attiecas uz bioloģisko lauksaimniecību

1. Visā Kopienā un jebkurā Kopienas valodā var izmantot I pielikumā uzskaitītos terminus, to atvasinājumus vai deminutīvus, atsevišķi vai saistīti, tādu ražojumu marķēšanai un reklamēšanai, kas ražoti un kontrolēti vai importēti saskaņā ar šo regulu.

2. Visā Kopienā un jebkurā Kopienas valodā nedrīkst izmantot I pielikumā uzskaitītos terminus, to atvasinājumus vai deminutīvus, atsevišķi vai saistīti, tādu ražojumu marķēšanai un reklamēšanai, kas nav ražoti un kontrolēti vai importēti saskaņā ar šo regulu, ja vien šo terminu lietošana nav tieši saistīta ar lauksaimniecisko ražošanu.

3. Šīs regulas I pielikumā uzskaitītos terminus, to atvasinājumus vai deminutīvus, atsevišķi vai saistīti, nedrīkst lietot ražojumiem, kas marķēti kā ražojumi, kuri satur ĢMO, sastāv no ĢMO vai ir ražoti no ĢMO.

4. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību šim pantam.

5. Saskaņā ar 31. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija var pielāgot I pielikumā uzskaitīto terminu sarakstu.

18. pants

Obligātās norādes

1. Ja 17. pantā minētais termins, tā atvasinājums vai deminutīvs tiek izmantots Kopienā ražotās produkcijas marķēšanai, uz marķējuma jābūt arī šādām norādēm:

   a) par uzņēmuma kontroles veikšanu atbildīgās kompetentās iestādes kods, kas minēts 22. panta 7. punktā;

   b) ja netiek izmantots 19. pantā noteiktais logotips, jābūt vismaz vienai no II pielikumā uzskaitītajām norādēm ar lielajiem burtiem.

2. Šā panta 1. punktā minētajām norādēm jābūt izvietotām labi redzamā vietā, lai tās būtu viegli pamanāmas, skaidri salasāmas un neizdzēšamas.

   Turklāt saskaņā ar 31. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija nosaka īpašus kritērijus attiecībā uz 1. punktā uzskaitīto norāžu izskatu un izmēriem.

3. Saskaņā ar 31. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija var pielāgot II pielikumā uzskaitīto norāžu sarakstu.

4. Ražojumiem, kas importēti no trešām valstīm, 1. punktā minēto norāžu izmantošana nav obligāta.

19. pants

Kopienas bioloģiskās lauksaimniecības logotips

Saskaņā ar 31. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija nosaka Kopienas logotipu, kuru var izmantot tādu ražojumu marķēšanai, noformēšanai un reklamēšanai, kas ražoti un kontrolēti vai importēti saskaņā ar šo regulu.

20. pants

Marķējums un paziņojumi

1. Marķējumā vai reklamēšanā nedrīkst izmantot vispārīgus paziņojumus, kuros apgalvo, ka noteikti privāti vai valsts standarti ir stingrāki, bioloģiskāki vai citādi pārāki par šajā regulā uzskaitītajiem noteikumiem vai citiem bioloģiskās lauksaimniecības noteikumiem.

   Tomēr norādes uz īpašiem elementiem par ražošanas metodi, kas izmantota noteiktam produktam, drīkst izmantot marķējumā un reklāmā tikai ar nosacījumu, ka tajā minētie fakti ir patiesi un citādi atbilst vispārīgajām marķējuma prasībām, kas noteiktas Direktīvā 2000/13/EK.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību šim pantam.

3. Saskaņā ar 31. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija var pieņemt pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību šim pantam.

21. pants

Īpašas prasības marķējumam

Saskaņā ar 31. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija izstrādā īpašas prasības marķējumam, kas piemērojamas bioloģiskajā lauksaimniecībā ražotai lopbarībai un ražojumiem, kuri ir no saimniecībām, kas ir pārejas periodā uz bioloģisko lauksaimniecību.

V SADAĻA
KONTROLES PASĀKUMI

22. pants

Kontroles sistēma

1. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 882/2004 noteikumiem dalībvalstis izveido kontroles sistēmu, kas piemērojama šīs regulas 1. panta 3. punktā minētajām darbībām.

2. Piemērojot Regulas (EK) Nr. 882/2004 3. pantu, kontroles veidu un biežumu nosaka, pamatojoties uz pārkāpumu riska analīzi katras šīs regulas 1. panta 3. punktā minētās darbības jomā.

3. Atbilstoši Regulas (EK) Nr. 882/2004 4. pantam dalībvalstis nosaka kompetento iestādi, kas ir atbildīga par kontroles veikšanu saskaņā ar kontroles sistēmu.

4. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 882/2004 5. pantu kompetentā iestāde var deleģēt noteiktus kontroles pienākumus vienai vai vairākām kontroles organizācijām.

Kontroles organizācija atbilst prasībām, kas noteiktas Eiropas standartā EN 45011 vai ISO norādījumos Nr. 65 „Vispārējas prasības organizācijām, kas nodarbojas ar ražojumu sertifikācijas sistēmām" atbilstīgi jaunākajai *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* C sērijā publicētajai versijai.

5. Apstiprinātās kontroles organizācijas dod iespēju kompetentajai iestādei iekļūt to birojos un telpās, kā arī sniedz jebkādu informāciju un palīdzību, ko kompetentā iestāde uzskata par nepieciešamu tās pienākumu pildīšanai saskaņā ar šo pantu.

6. Kompetentā iestāde nedrīkst deleģēt kontroles organizācijām šādus pienākumus:

   a) citu kontroles organizāciju uzraudzība un revīzija;

   b) kompetence piešķirt izņēmumus saskaņā ar 16. pantu, izņemot gadījumus, kad Komisija par to ir paredzējusi īpašus nosacījumus saskaņā ar 16. panta 3. punktu.

7. Dalībvalstis piešķir koda numuru katrai organizācijai, kas ir kompetenta veikt kontroli saskaņā ar šo regulu.

8. Vēlākais līdz katra gada 31. janvārim apstiprinātās kontroles organizācijas iesniedz kompetentajai iestādei to uzņēmumu sarakstu, kuri bija pakļauti to kontrolei iepriekšējā gada 31. decembrī, kā arī kopsavilkuma ziņojumu par iepriekšējā gadā veiktajām kontroles darbībām.

23. pants
Pievienošanās kontroles sistēmai

1. Uzņēmums, kurš ražo, sagatavo, uzglabā vai importē no trešām valstīm vai eksportē uz tām ražojumus, kas norādīti 1. panta 2. punkta pirmajā apakšpunktā, ar mērķi tos tālāk laist tirdzniecībā vai kurš tirgo šādus ražojumus

   a) paziņo par šo darbību tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā šī darbība tiek veikta;

   b) pakļauj uzņēmuma darbību kontroles sistēmai.

2. Dalībvalstis var atbrīvot no saistībām šā panta piemērošanā uzņēmumus, kuri tieši pārdod šos ražojumus galapatērētājam vai lietotājam, ja viņi paši neražo, nesagatavo, neuzglabā (izņemot tikai saistībā ar pārdošanu) vai neimportē šādus ražojumus no trešās valsts.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka katrs uzņēmums, kurš izpilda šīs regulas noteikumus un kurš maksā samērīgu maksu kontroles izdevumu segšanai, ir tiesīgs būt iekļauts kontroles sistēmā.

4. Kompetentā iestāde uztur aktualizētu kontroles sistēmā iekļauto uzņēmumu sarakstu ar to nosaukumiem un adresēm.

24. pants

Sertificēšana

1 Kompetentā iestāde un apstiprinātās kontroles organizācijas var piešķirt kontroles sistēmā iekļautajiem uzņēmumiem sertifikātus, tai skaitā tiesības izmantot to atbilstības zīmes par atbilsmi bioloģiskās lauksaimniecības standartiem.

2. Kompetentā iestāde nedrīkst atteikt piešķirt sertifikātus vai tiesības izmantot tās atbilstības zīmes nevienam ražojumam, kurš atbilst šajā regulā noteiktajām prasībām.

3. Kontroles organizācija nedrīkst atteikt piešķirt sertifikātus vai tiesības izmantot tās atbilstības zīmi nevienam ražojumam, ko ir sertificējusi cita apstiprināta kontroles organizācija, ja pēdējā kontroles organizācija ir novērtējusi un apstiprinājusi atbilstību bioloģiskās lauksaimniecības standartiem, kas līdzvērtīgi pirmās minētās organizācijas standartiem.

Kontroles organizācijai, kura atsaka piešķirt sertifikātu vai tiesības izmantot tās atbilstības zīmi, jānodrošina pierādījumi, ka bioloģiskās lauksaimniecības standarti, pēc kuriem konkrētais ražojums ir sertificēts, nav līdzvērtīgi šīs organizācijas standartiem.

Samaksai par sertifikāta vai atbilstības zīmes piešķiršanu jābūt samērīgai.

25. pants

Pasākumi noteikumu neievērošanas un pārkāpumu gadījumā

1. Kompetentā iestāde

a) šajā regulā minēto noteikumu neatbilstības gadījumā nodrošina, lai 17., 18. un 19. pantā minētās norādes un logotips netiktu lietots uz visas produktu sērijas vai ražojumiem, ko skārusi šī neatbilstība;

b) atklāta pārkāpuma vai pārkāpuma ar ilgstošām sekām konstatēšanas gadījumā aizliedz konkrētajam uzņēmumam laist tirdzniecībā ražojumus ar norādēm par bioloģiskās lauksaimniecības ražošanas metodēm uz laika periodu, ko nosaka kompetentā iestāde.

2. Informācija par neatbilstības vai pārkāpumu gadījumiem, kas ietekmē ražojumu bioloģisko statusu, nekavējoties jāizplata starp iesaistītajām kontroles organizācijām, kompetentajām iestādēm, dalībvalstīm, un, ja nepieciešams, jāpaziņo Komisijai.

Informācijas izplatīšanas mērogs ir atkarīgs no atklātās neatbilstības vai pārkāpumu gadījuma nopietnības un apjoma.

Saskaņā ar 31. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija var noteikt instrukcijas informācijas izplatīšanas veida noteikšanai.

26. pants

Informācijas apmaiņa

Pēc pieprasījuma, kas atbilstoši pamatots ar nepieciešamību nodrošināt to, ka ražojums ir izgatavots saskaņā ar šīs regulas prasībām, kompetentās iestādes un kontroles organizācijas

apmainās ar attiecīgo informāciju par veiktās kontroles rezultātiem. Tās var sniegt šādu informāciju arī pēc savas iniciatīvas.

VI SADAĻA
TIRDZNIECĪBA AR TREŠĀM VALSTĪM

27. pants
Imports no trešām valstīm

1. No trešām valstīm importētos ražojumus var laist Kopienas tirgū ar bioloģiskās lauksaimniecības marķējumu, ja tie atbilst šīs regulas II, III un IV sadaļas nosacījumiem.

2. Trešās valsts uzņēmums, kurš vēlas laist Kopienas tirgū savu produkciju ar bioloģiskās lauksaimniecības marķējumu atbilstoši 1. punkta nosacījumiem, paziņo par savu darbību kompetentai iestādei vai kontroles organizācijai atbilstīgi V sadaļai, ja attiecīgā iestāde vai organizācija veic kontroli šīs trešās valsts teritorijā, kur notiek ražošana, vai paziņo to kontroles organizācijai, kas apstiprināta saskaņā ar 5. punktu.

3. Ražojumus, kas importēti no trešās valsts, arī var laist Kopienas tirgū ar bioloģiskās lauksaimniecības marķējumu, ja:

   a) ražojumi ir izgatavoti saskaņā ar ražošanas standartiem, kas līdzvērtīgi standartiem, kurus piemēro bioloģiskajai lauksaimniecībai Kopienā, vai saskaņā ar starptautiski atzītiem standartiem, kas izklāstīti Pārtikas kodeksa norādījumos;

   b) uzņēmums ir bijis pakļauts kontroles pasākumiem, kuru nosacījumi ir līdzvērtīgi Kopienas kontroles sistēmas nosacījumiem vai atbilst Pārtikas kodeksa norādījumiem;

   c) trešās valsts uzņēmums, kurš vēlas laist Kopienas tirgū savu produkciju ar bioloģiskās lauksaimniecības marķējumu atbilstoši šim punktam, ir paziņojis par savām darbībām kontroles sistēmai, kas ir atzīta saskaņā ar 4. punktu, vai kontroles organizācijai, kas atzīta saskaņā ar 5. punktu;

   d) ražojumam ir piešķirts sertifikāts, ko izsniegušas kompetentās iestādes vai kontroles organizācijas trešā valstī, kas atzītas saskaņā ar 4. punktu, vai kontroles organizācija, kas atzīta saskaņā ar 5. punktu, un ar šo sertifikātu apliecina, ka ražojums atbilst šajā punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

4. Saskaņā ar 31. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija atzīst trešās valstis, kuru ražošanas standarti un kontroles pasākumi ir līdzvērtīgi Kopienā piemērojamiem standartiem un pasākumiem vai ir saskaņā ar starptautiski atzītiem standartiem, kas izklāstīti Pārtikas kodeksa norādījumos, un izveido šo valstu sarakstu.

   Izskatot atzīšanas pieprasījumus, Komisija uzaicina trešo valsti sniegt visu nepieciešamo informāciju. Komisija var uzticēt ekspertiem pienākumu uz vietas pārbaudīt attiecīgās trešās valsts ražošanas noteikumus un kontroles pasākumus.

5. Attiecībā uz ražojumiem, kas tiek importēti no trešās valsts, kura nav atzīta saskaņā ar 4. punktu, ja uzņēmums nav paziņojis par savām darbībām kompetentai iestādei vai kontroles organizācijai atbilstīgi V sadaļai, Komisija saskaņā ar 31. panta 2. punktā

minēto procedūru atzīst kontroles organizācijas, kas ir kompetentas veikt kontroli un piešķirt sertifikātus šajā trešā valstī saskaņā ar 3. punktu, un izveido šo kontroles organizāciju sarakstu.

Komisija izskata katru atzīšanas pieprasījumu, ko iesniedz sabiedriska vai privāta kontroles organizācija trešā valstī.

Izskatot atzīšanas pieprasījumus, Komisija uzaicina kontroles organizāciju sniegt visu nepieciešamo informāciju. Komisija var uzticēt ekspertiem pienākumu uz vietas pārbaudīt ražošanas noteikumus un kontroles darbības, ko trešā valstī veic attiecīgā kontroles organizācija.

VII SADAĻA
NOBEIGUMA UN PĀREJAS NOTEIKUMI

28. pants
Bioloģiskās lauksaimniecības ražojumu brīva aprite

Dalībvalstis nedrīkst aizliegt vai ierobežot to bioloģiskās lauksaimniecības ražojumu tirdzniecību, kas atbilst šīs regulas prasībām, ja iemesls ir ražošanas metode, marķējums vai informācijas par šo metodi noformējums.

29. pants
Informācijas nodošana Komisijai

Dalībvalstis katru gadu sniedz Komisijai šādu informāciju:

a) kompetento iestāžu nosaukums un adrese;

b) kontroles organizāciju saraksts un to koda numurs, un, ja nepieciešams, to zīmes, kas apliecina atbilstību standartiem.

30. pants
Statistikas dati

Dalībvalstis sniedz Komisijai to statistisko informāciju, kas nepieciešama šīs regulas īstenošanai un paveiktā darba kontrolei. Šo statistisko informāciju definē atbilstīgi Kopienas statistikas programmai.

31. pants
Bioloģiskās lauksaimniecības pārvaldības komiteja

1. Komisijai palīdz Bioloģiskās lauksaimniecības pārvaldības komiteja (še turpmāk – „komiteja”).

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK[19] 4. un 7. pantu.

3. Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā noteiktais laika posms ir trīs mēneši.

[19] OV L 340, 9.12.1976., 25. lpp.

4. Komiteja pieņem savu reglamentu.

32. pants
Īstenošanas noteikumi

Saskaņā ar 31. panta 2. punktā minēto procedūru un saskaņā ar II sadaļā paredzētajiem mērķiem un principiem Komisija pieņem sīki izstrādātus noteikumus šīs regulas piemērošanai. Šeit jo īpaši ietver

a) sīki izstrādātus noteikumus saistībā ar III sadaļā minētajiem ražošanas noteikumiem, konkrēti attiecībā uz īpašām prasībām un nosacījumiem, kas jāievēro lauksaimniekiem un citiem bioloģiskās lauksaimniecības ražojumu izgatavotājiem;

b) sīki izstrādātus noteikumus saistībā ar IV sadaļā minētajiem marķēšanas noteikumiem;

c) sīki izstrādātus noteikumus saistībā ar V sadaļā minēto kontroles sistēmu, konkrēti attiecībā uz īpašiem kritērijiem pienākumu deleģēšanai privātām kontroles organizācijām un kritērijiem šo organizāciju apstiprināšanai;

d) sīki izstrādātus noteikumus saistībā ar VI sadaļā minētajiem noteikumiem par importu no trešām valstīm, konkrēti attiecībā uz kritērijiem un procedūrām, kas jāievēro attiecībā uz 27. pantā minēto trešo valstu un kontroles organizāciju atzīšanu, tai skaitā atzīto trešo valstu un kontroles organizāciju saraksta publicēšanu, un attiecībā uz 27. panta 3. punkta d) apakšpunktā minētajiem sertifikātiem.

33. pants
Regulas (EEK) Nr. 2092/91 atcelšana

1. Regulu (EEK) Nr. 2092/91 atceļ no 2009. gada 1. janvāra.

2. Atsauces uz atcelto Regulu (EEK) Nr. 2092/91 uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

34. pants
Pārejas posma pasākumi

Pasākumus pārejas atvieglošanai no Regulas (EEK) Nr. 2092/91 noteikumiem uz šīs regulas noteikumiem var pieņemt saskaņā ar 31. panta 2. punktā minēto procedūru.

35. pants
Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

To piemēro no 2009. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs

I PIELIKUMS

Termini, kas minēti 17. panta 1. punktā

– ES: ecológico,

– CS: ekologické,

– DA: økologisk,

– DE: ökologisch, biologisch,

– ET: mahe, ökoloogiline,

– EL: βιολογικό,

– EN: organic,

– FR: biologique,

– GA: orgánach,

– IT: biologico,

– LV: bioloģiskā,

– LT: ekologiškas,

– HU: ökológiai,

– MT: organiku,

– NL: biologisch,

– PL: ekologiczne,

– PT: biológico,

– SK: ekologické,

– SL: ekološki,

– FI: luonnonmukainen,

– SV: ekologisk.

II PIELIKUMS

Norādes, kas minētas 18. panta 1. punkta b) apakšpunktā

– UE-ECOLÓGICO,

– EU-EKOLOGICKÉ,

– EU-ØKOLOGISK,

– EU-ÖKOLOGISCH,

– EL-MAHE,

– EL-ÖKOLOOGILINE,

– ΕΕ-ΒΙΟΛΟΓΙΚΌ,

– EU-ORGANIC,

– UE-BIOLOGIQUE,

– AE-ORGÁNACH,

– UE-BIOLOGICO,

– ES-BIOLOĢISKĀ,

– ES-EKOLOGIŠKAS,

– EU-ÖKOLÓGIAI,

– EU-ORGANIKU,

– EU-BIOLOGISCH,

– UE-EKOLOGICZNE

– EU-EKOLOGICKE,

– EU-EKOLOSKI,

– EU-LUONNONMUKAINEN,

– EU-EKOLOGISK.

2005/0279 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES REGULA,

ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 2092/91 par lauksaimniecības produktu bioloģisku ražošanu un norādēm par to uz lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu[20],

tā kā:

(1) Lai virzītu tālāk Eiropas Rīcības plāna par bioloģisko pārtiku un lauksaimniecību[21] īstenošanu, pamatojoties uz konkrētiem pasākumiem vienkāršības un vispārējas saskaņotības nodrošināšanai, Padomes Regulu (EEK) Nr. 2092/91[22] atcels [2009. gada 1. janvārī], un to aizstās ar Padomes […] Regulu (EK) Nr. …/2006 par bioloģisko lauksaimniecību un bioloģiskās lauksaimniecības ražojumu marķēšanu[23].

(2) Saskaņā ar jauno shēmu, kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. .../2006 par bioloģiskās lauksaimniecības ražojumu importu no trešām valstīm, Kopienā importētie bioloģiskās lauksaimniecības ražojumi ir jālaiž Kopienas tirgū ar bioloģisko marķējumu, ja tie ir ražoti saskaņā ar ražošanas noteikumiem un kontroles pasākumiem atbilstīgi Kopienas vai līdzvērtīgiem tiesību aktiem.

(3) Tāpēc ir jāatzīst trešās valstis, kuru ražošanas standarti un kontroles pasākumi ir līdzvērtīgi Kopienā piemērotajiem, un ir jāpublicē to saraksts. Jāatzīst un jāiekļauj sarakstā arī tās kontroles organizācijas, kas ir kompetentas veikt kontroli valstīs, kuras nav atzīto trešo valstu sarakstā. Trešo valstu uzņēmumiem, kuru ražojumi tieši atbilst Kopienas noteikumiem, jāatstāj iespēja izvēlēties, vai paziņot par savu darbību dalībvalstu izraudzītajām kompetentajām iestādēm un kontroles organizācijām.

(4) Regulas (EEK) Nr. 2092/91 11. panta 6. punktā dalībvalstīm paredzēta iespēja līdz 2006. gada 31. decembrim saskaņā ar zināmiem nosacījumiem piešķirt importa atļaujas atsevišķiem produktiem. Tāpēc ir lietderīgi grozīt minēto pantu, lai no minētā datuma ļautu aizstāt pašreizējo importa shēmu ar jauno importa shēmu.

---

20 OV C …, …, …. lpp.
21 KOM(2004) 415 galīgais.
22 OV L 198, 22.7.1991., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar…
23 OV L …, …2006., … lpp.

(5) Tādēļ jaunā importa shēma ir jāpiemēro no 2007. gada 1. janvāra. Tomēr šādā veidā paliks maz laika shēmas īstenošanai, jo īpaši attiecībā uz to kontroles organizāciju atzīšanu, kas ir kompetentas veikt kontroli tajās valstīs, kuras nav atzīto trešo valstu sarakstā. Lai nepārtrauktu starptautisko tirdzniecību, tiek uzskatīts, ka nepieciešams pagarināt iespēju dalībvalstīm turpināt importa atļauju piešķiršanu atsevišķiem produktiem, kamēr būs stājušies spēkā pasākumi, kas nepieciešami jaunās importa shēmas darbībai.

(6) Attiecīgi jāgroza Regula (EEK) Nr. 2092/91,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EEK) Nr. 2092/91 groza šādi.

1) Regulas 10. panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

„b) ir bijuši pakļauti 9. pantā minētajai kontroles sistēmai vai – gadījumā, ja ražojumi ir importēti atbilstīgi 11. panta 3. un 6. punktam, – līdzvērtīgiem pasākumiem;”

2) Regulas 11. pantu aizstāj ar šādu:

„11. pants

1. No trešās valsts importētu ražojumu var laist Kopienas tirgū ar bioloģiskās lauksaimniecības marķējumu, ja tas atbilst ražošanas noteikumiem, kas izklāstīti šajā regulā.

2. Trešās valsts uzņēmums, kurš vēlas laist Kopienas tirgū savu produkciju ar bioloģiskās lauksaimniecības marķējumu atbilstoši 1. punkta nosacījumiem, paziņo par savu darbību kontroles iestādei vai kontroles organizācijai atbilstīgi 9. pantam, ja attiecīgā iestāde vai organizācija veic kontroli šīs trešās valsts teritorijā, kur notiek ražošana, vai paziņo to kontroles organizācijai, kas apstiprināta saskaņā ar šā panta 5. punktu.

3. Ražojumus, kas importēti no trešās valsts, arī var laist Kopienas tirgū ar bioloģiskās lauksaimniecības marķējumu, ja:

a) ražojumi ir izgatavoti saskaņā ar ražošanas standartiem, kas līdzvērtīgi standartiem, kurus piemēro bioloģiskajai lauksaimniecībai Kopienā, vai saskaņā ar starptautiski atzītiem standartiem, kas izklāstīti Pārtikas kodeksa norādījumos;

b) uzņēmums ir bijis pakļauts kontroles pasākumiem, kuru nosacījumi ir līdzvērtīgi Kopienas kontroles sistēmas nosacījumiem vai atbilst Pārtikas kodeksa norādījumiem;

c) trešās valsts uzņēmums, kurš vēlas laist Kopienas tirgū savu produkciju ar bioloģiskās lauksaimniecības marķējumu atbilstoši šim punktam, ir paziņojis par savām darbībām kontroles sistēmai, kas ir atzīta saskaņā ar 4. punktu, vai kontroles organizācijai, kas atzīta saskaņā ar 5. punktu;

d) ražojumam ir piešķirts sertifikāts, ko izsniegušas tādas kompetentās iestādes vai kontroles organizācijas trešā valstī, kas atzītas saskaņā ar 4. punktu, vai kontroles organizācija, kas atzīta saskaņā ar 5. punktu, un ar šo sertifikātu apliecina, ka ražojums atbilst šajā punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

4. Saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija atzīst trešās valstis, kuru ražošanas standarti un kontroles pasākumi ir līdzvērtīgi Kopienā piemērojamiem standartiem un nosacījumiem vai ir saskaņā ar starptautiski atzītiem standartiem, kas izklāstīti Pārtikas kodeksa norādījumos, un publicē šo valstu sarakstu.

Izskatot atzīšanas pieprasījumus, Komisija uzaicina trešo valsti sniegt visu nepieciešamo informāciju. Komisija var uzticēt ekspertiem pienākumu uz vietas pārbaudīt attiecīgās trešās valsts ražošanas noteikumus un kontroles pasākumus.

5. Attiecībā uz ražojumiem, kas tiek importēti no trešās valsts, kura nav atzīta saskaņā ar 4. punktu, ja uzņēmums nav paziņojis par savām darbībām kontroles iestādei vai kontroles organizācijai atbilstīgi 9. pantam, Komisija saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto procedūru atzīst kontroles organizācijas, kas ir kompetentas veikt kontroli un piešķirt sertifikātus šajā trešā valstī saskaņā ar šā panta 2. vai 3. punktu, un publicē šo kontroles organizāciju sarakstu.

Komisija izskata katru atzīšanas pieprasījumu, ko iesniedz sabiedriska vai privāta kontroles organizācija trešā valstī.

Izskatot atzīšanas pieprasījumus, Komisija uzaicina kontroles organizāciju sniegt visu nepieciešamo informāciju. Komisija var uzticēt ekspertiem pienākumu uz vietas pārbaudīt ražošanas noteikumus un kontroles darbības, ko trešā valstī veic attiecīgā kontroles organizācija.

6. Sešu mēnešu laikā pēc tam, kad publicēts pirmais to kontroles organizāciju saraksts, kuras atzītas saskaņā ar 5. pantu, dalībvalsts kompetentā iestāde var pilnvarot importētājus šajā dalībvalstī laist tirgū ražojumus, kas importēti no trešām valstīm, kuras nav iekļautas 4. punktā minētajā sarakstā, ja importētājs nodrošina pietiekamus pierādījumus tam, ka ir izpildīti 3. punkta a) un b) apakšpunktā minētie nosacījumi. Ja šie nosacījumi vairs netiek izpildīti, pilnvaru nekavējoties anulē.

Uz importēto ražojumu attiecas sertifikāts, ko izdevusi pilnvarojošās dalībvalsts kompetentā iestāde vai saskaņā ar 5. punktu atzītā kontroles organizācija, kura apstiprina, ka ražojums atbilst šajā punktā minētajiem nosacījumiem.

Katra dalībvalsts informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par katru atbilstoši šim punktam izsniegto atļauju, ieskaitot informāciju par ražošanas standartiem un attiecīgajiem kontroles pasākumiem.

Pēc dalībvalsts pieprasījuma vai pēc Komisijas iniciatīvas saskaņā ar šo punktu izsniegto atļauju pārbauda komiteja, kas paredzēta 14. pantā. Ja šīs pārbaudes rezultātā atklājas, ka šā panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā minētie nosacījumi nav izpildīti, Komisija pieprasa dalībvalstij, kura šo atļauju ir piešķīrusi, anulēt to.

7. Komisija saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto procedūru var pieņemt sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai un jo īpaši

a) par kritērijiem un procedūrām, kas jāievēro attiecībā uz trešo valstu un kontroles organizāciju atzīšanu saskaņā ar šā panta 4. un 5. punktu, tostarp attiecībā uz atzīto trešo valstu un kontroles organizāciju saraksta publicēšanu,

b) par šā panta 3. punkta d) apakšpunktā un 6. punktā minēto sertifikātu."

3) Regulas 16. panta 3. punkta otro daļu svītro.

4) Regulas III pielikuma C punktu groza saskaņā ar šīs regulas pielikumu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

To piemēro no 2007. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs

PIELIKUMS

Regulas (EEK) Nr. 2092/91 III pielikuma „Īpašo noteikumu” C iedaļu groza šādi:

1) Pirmās daļas otro ievilkumu aizstāj ar šādu:

„– „pirmais saņēmējs” ir fiziska vai juridiska persona, kuram sūtījumu piegādā un kurš to saņem turpmākai sagatavošanai un/ vai tirdzniecībai”.

2) Pirmo daļu 5. punktā aizstāj ar šādu daļu:

„Kontroles organizācija vai iestāde pārbauda C iedaļas 2. punktā minētos krājumus un finanšu uzskaites dokumentus un 11. panta 3. punkta d) apakšpunktā vai 11. panta 6. punktā minētos sertifikātus.”